

ΣΙΟΛΟΓΟΣ

ISSN: 2529-170X

ΤΕΥΧΟΣ

111

ΑΘΗΝΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΧΟΡΗΓΙΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων»
ὕπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, Ἐπίσκοπος Μπουκόμπα κ. Χρυσόστομος,
Ἀρχιμ. Μελέτιος Στάθης, Οἶκον. Ἀνδρέας Γκατζέλης, Κωνσταντῖνος
Παπαχριστοδούλου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, Ἰασίου 1, Ἀθήνα

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Οἰκονόμος Ἀνδρέας Γκατζέλης

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Βράτσας κ. Γρηγόριος, Βουλγαρία – Ἐπίσκοπος
Καρπασίας κ. Χριστοφόρος, Κύπρος – Ἐπίσκοπος Σιεματίτσε κ. Βαρ-
σανούφιος, Πολωνία – Ἡγούμενος Θεοφάνης Λουκιάνωφ, Ρωσία
– Καθηγητής Cirigliani Streza, Ρουμανία – Ἐπίσκοπος Μπουκόμπα
κ. Χρυσόστομος – Γεωργία Μπουρδάκου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακός Τσουρός – Οἶκον. Ἀνδρέας Γκατζέλης –
Κων/νος Παπαχριστοδούλου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου
Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ). Ταχ. Διεύθυνση:
Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς, Τηλ.: 210 6396665 Fax:
210 6082219, <http://www.ppu.gr> e-mail: pegppu@gmail.com.

DIALOGOS

OWNER:

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices
of His Beatitude, Ieronimos, Archbishop of Athens and all Greece

FOUNDER:

Father Antonios Alevizopoulos (†)

DIRECTOR:

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 -
153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ. Σκο-
πός μας εἶναι ἡ ἐνημέρωση τοῦ Ὀρθοδόξου Πληρώματος στὰ
θέματα τῆς σύγχρονης πλάνης καὶ ἡ προσφορά βοήθειας,
στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, στὰ θύματα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων
καὶ στὶς οἰκογένειές τους. Γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ συνεχίσουμε
τὴν ἐργασία μας, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλική
συμβολή σας. Προαιρετικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐρ-
γασίας μας γίνονται μὲ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μὲ ταχυδρομικὴ
ἐπιταγὴ στὴ διεύθυνση τῆς ΠΕΓ ἢ μὲ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ στὴν

**ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: 180/296004-44,
IBAN: GR57 0110 1800 0000 1802 9600 444.**

Ἐκτύπωση - κατασκευὴ

Ἀφοί Χ.Ε. ΔΟΥΚΑ & Σία Ο.Ε.

Δοϊράνης 11, Ἀχαρνάι, τηλ. 210 2382910

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Οἱ αἱρέσεις εἰσβάλλουν. Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση σὲ πολυμορφικὴ κοινωνία», ΣΤ' μέρος, τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)	1
«Ἡ πρόσληψη ἀρχαίων ἐλληνικῶν μυθευμάτων ἀπὸ τὸν σύγχρονο ἀποκρυφισμό. Ἡ περίπτωση τῆς Ἀτλαντίδος», τοῦ Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργόπουλου	4
«Τὸ κοσμοεἶδωλο τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», τοῦ Οἰκονόμου Ἀνδρέα Γκατζέλη	5
«Ἀλλοιώσεις τοῦ κειμένου τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀπὸ τὴ “Μετάφραση Νέου Κόσμου”», Δ' μέρος, τῆς Φωτεινῆς Περγιουδάκη	11
«Τὰ σύμβολα τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ποῦ θὰ συναντήσετε στὴν καθημερινότητά σας», τῆς Ἀγγελικῆς Χατζηγιάννου	16
«Κατήχησις Φωτισομένων Δ'», τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων	19

Εἰδήσεις - Σχόλια

Ἡ δαιμονικὴ ὕψη τοῦ φαινομένου τῆς “Νέας Ὑδροχοϊκῆς Ἐποχῆς”, ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς	20
Ἐξάπλωση τοῦ σατανισμοῦ στὴ Βρετανία	23
Ραδιοφωνικὲς ἐκπομπές	15
Ὅμαδες μελέτης τοῦ σκηνικοῦ τῶν αἱρέσεων	16

TABLE OF CONTENTS

“Heresies invading: addressing them pastorally in a multiform society”, Part VI, by the late Father Antonios Alevizopoulos	1
“The adoption of ancient Greek myths by modern occultism. The case of Atlantis”, by Protopresbyter Father Vassileios Georgopoulos	4
“The world idol of the ‘New Age’”, by Oikonomos Father Andreas Gatzelis	5
“Alterations of the text of the Holy Scriptures by the ‘New World Translation’”, Part IV, by Photeini Perghioudaki	11
“Occult symbols you will encounter in your everyday life”, by Angeliki Chatziioannou	16
“Catechism of the Enlightened IV”, by Saint Cyril of Jerusalem	19

News - Commentary

The demonic texture of the “New Aquarian Age” phenomenon, by the Holy Metropolis of Piraeus	20
Spread of satanism in Britain	23
Radio programmes	15
Study groups of the landscape of heresies	16

ΟΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΕΙΣΒΑΛΛΟΥΝ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΣΕ ΠΟΛΥΜΟΡΦΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ¹

του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου (+)

(ΣΤ' μέρος)

Συμπεράσματα

Η ελληνική μας κοινωνία έχει χωρίς αμφιβολία κάποια πνευματική όμοιογένεια που σφραγίζει την όλη ζωή μας. Όμως ο θρησκευτικός αποχρωματισμός επεκτείνεται, όχι μόνο στη νομοθεσία μας αλλά ακόμη και στα σχολεία με αποτέλεσμα να απειλείται ή πνευματική ταυτότητα των παιδιών μας. Αυτό, φυσικά, οδηγεί στην αναζήτηση και «άνοίγει την πόρτα» στην αίρεση και την παραθρησκεία.

Η εισβολή των αιρέσεων στη χώρα μας είναι σήμερα μία πραγματικότητα που κανείς δεν αρνείται. Εκείνο που αμφισβητείται είναι ο τρόπος αντιμετώπισης αυτής της πραγματικότητας. Μερικοί νομίζουν πως η σωστή αντιμετώπιση είναι ο χωροφύλακας και μία αυστηρή νομοθεσία. Όμως έτσι δημιουργείται το έρωτημα ποιά είναι ή αποστολή και τό έργο της Έκκλησίας.

Συνοψίζοντας όσα έχουμε αναφέρει, παρατηρούμε τά ακόλουθα:

α) Οί λαϊκοί

Η ευθύνη για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργούνται στην εκκλησιαστική ζωή δεν ανήκει μόνο στους κληρικούς, αλλά και στα λαϊκά μέλη της Έκκλησίας. Η συμμετοχή τους σ' αυτήν είναι ανάλογη μέ τό χάρισμα που έλαβαν από τον Θεό και ή συμβολή τους αποτελεί τό «μέτρο» για την πνευματική τους «ζωντάνια».

1. Τό κείμενο αυτό του μακαριστού π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, δημοσιεύθηκε σέ σειρά άρθρων στό περιοδικό «Εφημέριος» και επρόκειτο νά εκδοθή σέ βιβλίο μέ τόν τίτλο «Οί αίρέσεις εισβάλλουν». Τό δημοσιεύουμε εδώ θεωρώντάς το ιδιαίτερος σημαντικό και επίκαιρο.

β) Οί κληρικοί

Τό έργο των κληρικών και ποιμένων της Έκκλησίας δέν είναι ή λύση των κοινωνικών προβλημάτων μέ σκοπό έναν επίγειο παράδεισο ή ακόμη την παράταση του βίου. Στόχος μας είναι ή ζωή, που ξεπερνάει τόν θάνατο, τόν φοβερότερο έχθρό του ανθρώπου. Υπάρχουν βέβαια κληρικοί που δέν συμμερίζονται ή θέση αυτή και θεμελιώνουν την ποιμαντική τους πράξη διαφορετικά. Έτσι δίδεται ή έντύπωση πως ή Έκκλησία αποτελεί κέντρο «παροχής υπηρεσιών», που είναι ανάλογες μέ την επιθυμία του κάθε «πελάτου». Όμως αυτό δέν είναι τό έργο των κληρικών.

Τά διάφορα χαρίσματα έδόθησαν από τόν Θεό μέ σκοπό τόν καταρτισμό των αγίων και την οικοδομή του σώματος του Χριστού. Αυτό είναι τό έργο της Έκκλησίας και ιδιαίτερα των ποιμένων της.

γ) Τό κοινωνικό Εύαγγέλιο

Μία άλλη λανθασμένη θέση σχετικά μέ τό έργο της Έκκλησίας είναι τό λεγόμενο κοινωνικό εύαγγέλιο. Όμως τό κοινωνικό έργο της Έκκλησίας δέν είναι τό πρώτο. Αναφέραμε σέ άλλο σημείο πως τό «είς έν Χριστώ» και των «άλλήλων μέλη» εκφράζεται καθημερινά στή ζωή και στή δραστηριότητα των πιστών, ακόμη και στόν επαγγελματικό τομέα. Τά μέλη της Έκκλησίας είναι ταυτόχρονα και Έλληνες πολίτες και κρατικοί λειτουργοί. Καί αυτή τους την ιδιότητα σάν μέλη της Έκκλησίας δέν την αποβάλλουν όταν ασκοῦν για λογαριασμό της Πολιτείας έργο κοινωνικό.

Τό κράτος οφείλει νά αναπτύξει κοινωνική δικαιοσύνη και νά λειτουργήσει σάν κράτος κοινωνικής πολιτικής. Μπορεί νά δώσει τίς

ἀπαραίτητες «παροχές» ὅμως δέν μπορεῖ νά «ἐμψυχώσει» αὐτές του τίς προσφορές. Τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας πού εἶναι ταυτόχρονα καί κρατικοί λειτουργοί καλοῦνται νά δώσουν «ψυχή» καί «ζεστασιά» στά ἔργα τῆς Πολιτείας. Καί αὐτή τους ἡ λειτουργία εἶναι λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας.

δ) Οἱ ἀπόψεις «τοῦ κόσμου τούτου»

Τό ὅτι αὐτή τῆ θέση δέν τήν συμμαρίζονται οἱ ἄνθρωποι πού δέν ἐπιθυμοῦν νά εἶναι συνειδητά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἀκόμη καί ἐάν κατέχουν ὑπεύθυνες θέσεις σ' αὐτή τῆ χώρα, αὐτό δέν ἀλλάζει τίς προτεραιότητες τῆς Ἐκκλησίας. Οὔτε πρέπει νά ἀναγκάζει τούς ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας νά ἐγκαταλείψουν τό ἔργο τῆς «οἰκοδομῆς τοῦ σώματος» καί νά προσαρμόσουν τή δραστηριότητά τους στίς ἐπιθυμίες, στά σχέδια ἢ καί στίς ἀπαιτήσεις τῶν ἀνθρώπων πού οὐσιαστικά βρίσκονται ἔξω ἀπό αὐτήν ἢ ἀποτελοῦν ἀσθενῆ ἢ καί νεκρά μέλη Τῆς.

ε) Ἡ εἰσβολή τῶν αἱρέσεων

Ἡ αἴρεση ἀπειλεῖ τήν οἰκοδομή τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Αποδυναμώνει τό ὀρθόδοξο φρόνημα, ἐξασθενίζει τόν δεσμό μέ τήν Ἐκκλησία καί τελικά ὀδηγεῖ στήν ἀποκοπή ἀπό αὐτό. Γι' αὐτό καί ἡ προστασία τῶν πιστῶν ἀπό τήν αἴρεση εἶναι πρωταρχική διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Καί αὐτή ἡ διακονία πρέπει νά γίνεται ὄχι μόνο προληπτικά, ἀλλά καί θεραπευτικά. Καί τά δύο εἶναι ἐξίσου σημαντικά καί ἀναγκαῖα.

Ἡ χώρα μας ἔγινε τόν τελευταῖο καιρό κέντρο αἱρέσεων καί παραθρησκευτικῶν ὁμάδων, παγκόσμιο κέντρο ἐνδιαφέροντος τῶν ὁμάδων αὐτῶν. Μερικές μάλιστα σχεδιάζουν τήν οἰκοδομή ἐκπαιδευτικῶν κέντρων ἐξορμήσεως γιά ὀλόκληρη τῆ Μέση Ἀνατολή.

στ) Ἡ θέση τῆς Πολιτείας

Ἡ Πολιτεία δέν θά μπορούσε φυσικά νά μεταβληθεῖ σε χομεϊνική «θεοκρατία» καί νά θελήσει νά ἐπιβάλλει μία ἰδεολογία, τῆ δική της ἰδεολογία. Ὅμως τό ἑλληνικό κράτος δέν

μπορεῖ νά μείνει ἀδιάφορο μπροστά στόν κίνδυνο πού ἀπειλεῖ τήν ἐθνική μας ταυτότητα. Τό κράτος καλεῖται νά καλύψει τίς ἀνάγκες ἑνός συγκεκριμένου λαοῦ καί νά προσδιορίσει τήν πολιτική του ἀνάλογα μ' αὐτές τίς ἀνάγκες. Δέν μπορεῖ τό κράτος νά προσδιορίζει αὐτές τίς ἀνάγκες, ὅμως ὀφείλει νά τίς διακονεῖ. Τό ἑλληνικό Σύνταγμα προστατεύει τά «χρηστά ἤθη» ἀπό κάθε ἐπιβουλή καί δέν διστάζει νά περιορίσει τίς «ἐλευθερίες» ὁμάδων πού ἀπειλοῦν τά χρηστά ἤθη τοῦ λαοῦ (βλ. βιβλία μας «Φραγμοί στή δραστηριότητα τῆς Σκοπιᾶς», καί «Πνευματικός βιασμός· νέες αἱρέσεις μιά πραγματική ἀπειλή»).

Αὐτό ἰσχύει φυσικά καί γιά τήν «κρατική ἰδεολογία», ἡ ὁποία σέ καμία περίπτωση δέν ἐπιτρέπεται νά προσκρούει στά χρηστά ἤθη τοῦ λαοῦ μας. Αὐτό σημαίνει, πώς τό Κράτος δέν διαμορφώνει αὐτά τά χρηστά ἤθη, ἀλλά τά ὑπηρετεῖ! Σ' αὐτά τά πλαίσια ἀποκτᾶ δικαίωση καί τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ, τό ὁποῖο δέν πρέπει νά ἀποβλέπει στήν «διαμόρφωση» ἢ τήν ἐπιβολή ἑνός «πολιτισμοῦ» τῆς ἐπιλογῆς τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἀλλά στή διακονία τῶν πολιτιστικῶν ἀξιῶν τοῦ λαοῦ μας!

Μ' αὐτή τήν ἔννοια ἡ Πολιτεία ὀφείλει νά δρᾷ προστατευτικά. Ἰδιαίτερα ὀφείλει νά προστατεύσει τούς πολίτες τῆς ἀπό κάθε εἴδους ἀπάτη στόν τομέα τῆς προσφορᾶς «θρησκευτικῶν προϊόντων» ἀπό μέρους ξένων ὁμάδων. Ἡ «ἐτικέτα» πού φέρει τό κάθε «προϊόν» πρέπει νά ἀνταποκρίνεται ἀπόλυτα στό περιεχόμενο καί νά μὴν ἐξαπατᾷ. Ἐτσι ὁ καθένας μπορεῖ νά ἀποφασίζει ἐλεύθερα ἐάν θά τό ἀγοράσει ἢ θά τό περιφρονήσει καί θά τό προσπεράσει!

Ἡ Πολιτεία μπορεῖ νά παράσχει τά μέσα στήν Ἐκκλησία νά ἐπιτελέσει ἀπερίσπαστη τό ἔργο της. Αὐτό δέν σημαίνει, πώς προβαίνει σέ «θρησκευτικές διακρίσεις», ἀλλά πώς ἐκτελεῖ οὐσιαστικό καθήκον, καλύπτοντας βασικές ἀνάγκες τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ. Αὐτό δέν σημαίνει, πώς ἡ Πολιτεία πρέπει νά παράσχει τίς ἴδιες δυνατότητες στίς ἑκατοντάδες ξένες αἱρέσεις καί παραθρησκευτικές ὁμάδες, πού

ἔφθασαν στή χώρα μας μέ κύριο ἔργο τήν ἀλλοίωση τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ μας καί τήν ἀντικατάσταση τῆς θρησκευτικῆς του ταυτότητας. Σέ ὅλες τίς χώρες τοῦ κόσμου ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ διαδραματίζει ρυθμιστικό ρόλο σέ πολλά ζητήματα καί οἱ ἀνάγκες τῆς ἀπαιτοῦν ἰδιαίτερη μεταχείριση.

Ἀλλά καί πάλι σημειώνουμε ἐδῶ πῶς ἡ Πολιτεία δέν ἀναλαμβάνει τό ἔργο τῆς ἰδεολογικῆς ἀντιπαραθέσεως. Αὐτό εἶναι τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Πολιτεία πρέπει ὅμως νά λάβει μέτρα στήν περίπτωση πού κάποιες ομάδες, στό ὄνομα τῆς ἐλευθέρως ἀσκήσεως τῆς λατρείας, προσβάλλουν τά χρηστά ἤθη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί ἀπειλοῦν τή δημόσια τάξη καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα Ἑλλήνων πολιτῶν.

ζ) Ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ποικίλων προβλημάτων πού δημιουργεῖ ἡ δραστηριότητα τῶν αἱρέσεων ἀποτελεῖ οὐσιαστικό μέρος τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό ἀποτελεῖ πεποίθηση ἀκόμη καί τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν, τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς καί τῶν παραδοσιακῶν προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν. Ὅπως ἀναφέραμε σέ ἄλλο σημεῖο πολλές προτεσταντικές ἐκκλησίες ἔχουν ὀργανώσει μέ ὅλα τά σύγχρονα μέσα ἀντιαιρετική ποιμαντική ἐργασία. Δέν κατηγορήθηκαν γι' αὐτό πῶς εἶναι μισαλλόδοξες!

Ἡ αἵρεση προσβάλλει τή γνησιότητα τῆς εἰκόνας τῆς Ἐκκλησίας μας καί σκορπίζει σύγχυση καί ἀβεβαιότητα, μέ στόχο τήν ἀποξένωση ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τήν ἔνταξη στή συγκεκριμένη ομάδα, πού ἀσκεῖ τήν προπαγάνδα.

Ἔτσι τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά ἀποσκοπεῖ στή θωράκιση τῶν πιστῶν μέ σκοπό νά ἐγχαράξουν στή συνειδήσή τους τήν ἀληθινή εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας, νά ἐνισχύσουν τό ὀρθόδοξο φρόνημά τους καί νά γίνουν συνειδητά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, σταθερά καί ἀμετακίνητα στήν πίστη τους.

Γι' αὐτό πρέπει ἡ Ἐκκλησία νά θέσει σέ ἀπόλυτη προτεραιότητα τήν κατήχηση τοῦ

λαοῦ. Σέ παλαιότερες ἐποχές ἀρκοῦσε νά γεννηθεῖ κανεῖς στήν ὀρθόδοξη ἀτμόσφαιρα καί νά ζήσει σ' αὐτήν. Σήμερα ὅμως πολλές ομάδες παρουσιάζονται μέ ὀρθόδοξο προσωπεῖο καί νοθεύουν αὐτήν τήν ἀτμόσφαιρα. Δέν ἀρκεῖ λοιπόν νά γνωρίζει κανεῖς τούς ὀρθόδοξους ὄρους καί τά ὀρθόδοξα σύμβολα. Πρέπει νά εἶναι σέ θέση νά ἀντιληφθεῖ καί τό περιεχόμενό τους, ὥστε νά μπορεῖ νά τό ξεχωρίζει ἀπό τό νόθο. Πρέπει ἀκόμη νά γνωρίζει καί τό βαθύτερο νόημα γιά τό κάθε τι στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, γιατί οἱ αἱρέσεις μ' αὐτό τόν τρόπο προσπαθοῦν νά τόν ἀποξενώσουν, ὄχι μόνον ἀπό τήν ὀρθόδοξη διδασχία, ἀλλά καί ἀπό τήν ὀρθόδοξη ἀτμόσφαιρα.

η) Ἡ πολυμορφική κοινωνία

Ἡ κοινωνία μας γίνεται ὄλο καί πιά «ἀνοικτή», πρὸς τή Δύση καί τόν Βορρά, τήν Ἀνατολή καί τόν Νότο. Δέν μπορούμε νά κλείσουμε τά σύνορά μας ἀπό καμιά πλευρά. Ὅμως αὐτό τό «ἀνοιγμα» πρέπει νά εἶναι εὐεργετικό καί ὄχι καταστροφικό.

Ἄν φοβόμαστε τό «ἀνοιγμα» σημαίνει, πῶς αἰσθανόμαστε ἀνασφάλεια, πού βέβαια δέν ὀφείλεται στήν ὀρθόδοξη πίστη μας, ἀλλά στήν προσωπική μας ὀλιγωρία καί ἀβεβαιότητα. Ὁ Χριστός εἶπε γιά τούς δικούς Του, σεῖς εἴσθε «τό φῶς τοῦ κόσμου». Δέν ἔχουμε συνεπῶς δικαίωμα νά παραπονούμαστε πῶς ὅλα γύρω μας εἶναι σκοτεινά καί πῶς ἡ κοινωνία εἶναι σκοτεινή. Ἄν αὐτό συμβαίνει, τότε ἐμεῖς εἴμαστε οἱ ἔνοχοι, γιατί δέν λειτουργοῦμε σάν «φῶς τοῦ κόσμου». Ἄν ὅλα γύρω μας εἶναι σκοτεινά, αὐτό σημαίνει πῶς ἡ παρουσία μας δέν ἀποτελεῖ φῶς.

Τό φῶς δέν φοβᾶται τά σκοτάδια. Ὅποιος ὅμως ἔχει τή συναίσθηση πῶς βρίσκεται στό σκότος, αὐτός ἀναζητᾶ «φῶς». Αὐτό ἀκριβῶς συμβαίνει μέ ἐκείνους πού φρονοῦν πῶς «δέν μπορούμε νά πᾶμε στή Δύση» ἔχοντας τήν τωρινή μας ταυτότητα καί πῶς πρέπει νά τήν ἀλλάξουμε. Κάποιοι μάλιστα στό παρελθόν βάλθηκαν νά τό κάνουν καί μερικοί σημερινοί βιάζονται νά δημιουργή-

Η ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΥΘΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟ

Ἡ περίπτωση τῆς Ἀτλαντίδος

τοῦ Πρωτοπρ. Βασιλείου Α. Γεωργόπουλου
Αναπληρωτῆ Καθηγητῆ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Μέ τόν ὄρο Ἀτλαντίδα εἶναι γνωστό ἓνα ἀρχαῖο μυθικό νησί στόν Ἀτλαντικό ὠκεανό, τό ὁποῖο βυθίστηκε, σύμφωνα μέ τίς φανταστικές καί μή ἱστορικοῦ χαρακτήρα ἀναφορές, πού κάνει ὁ Πλάτωνας στούς Διαλόγους του Τίμαιο καί Κριτία.

Ὁ φαντασιακός χαρακτήρας καί ἡ μή ἱστορική ὑπαρξη τῆς Ἀτλαντίδας ἦταν ἀπολύτως βέβαιες γιά τόν Ἀριστοτέλη καί τόν Στράβωνα, πλὴν ὅμως ὁ μῦθος ἐπιβίωσε κατά τόν Μεσαίωνα καί ἔφθασε ἕως τίς ἡμέρες μας. Στά νεότερα χρόνια καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ 20^{ου} αἰώνα ἔγινε ἀφορμή γιά τή δημιουργία ἑνός μεγάλου πλήθους μυθικῶν θεωριῶν καί συγγραφῶν διαφόρων παραλλαγῶν.

Ὁ μῦθος τῆς Ἀτλαντίδας ὅμως υἰοθετήθηκε καί ἀπό διαφόρους ἐκπροσώπους καί ἰδρυτές ἀποκρυφιστικῶν συστημάτων, οἱ ὁποῖοι

ἐπιχείρησαν νά παρουσιάσουν τήν Ἀτλαντίδα, ὡς δῆθεν ἱστορική πραγματικότητα, χρησιμοποιώντας τήν ὁ καθένας στό δικό του ἀποκρυφιστικό καί ἀνορθολογικό σύστημα¹.

Ἡ Η.Ρ. Blavatzki, ἡ ἰδρύτρια τῆς Θεοσοφίας, θά ἀσχοληθεῖ ἐκτενῶς. Ὑποτίθεται, ὅτι ἀντλεῖ τίς πληροφορίες πού παραθέτει ἀπό τό λεγόμενο «Βιβλίον τῶν Ντυζάν», ἔργο πού εἶναι, κατά τά φαντασιοκοπήματά της, κρυμμένο στό Θιβέτ καί ἦταν γραμμένο ἀπό τούς Ἀτλαντες².

Ὁ R. Steiner, ἰδρυτής τῆς Ἀνθρωποσοφίας, στό δικό του ἀποκρυφιστικό σύστημα θά

1. Βλ. Β. Grom, *Esoterik*, στό H.Gasper – J.Müller – Fr. Valentin (Hrsg), *Lexikon der Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen*, 20017, στ. 254.

2. Βλ. Μ. York, *Historical Dictionary of New Age Movements*, 2004, σ. 27.

σούν στούς Νεοέλληνες μιά νέα ταυτότητα διαγράφοντας τή δισχλιετή ἱστορία μας καί προσπαθώντας νά ἐπιστρέψουν στήν ἐποχή τῆς λατρείας τῶν θεῶν τοῦ Ὀλύμπου.

Τά φαινόμενα αὐτά ἀποτελοῦν πρόσθετο λόγο γιά νά ἀναθεωρήσουμε τίς προτεραιότητές μας καί νά προσέξουμε τήν κατήχηση τοῦ λαοῦ μας. Τό ὀρθόδοξο φρόνημα τοῦ λαοῦ πρέπει νά ἐνισχυθεῖ καί αὐτό εἶναι τό δικό μας ἔργο. Ὅλοι ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί πρέπει νά ἀνήκουμε συνειδητά στήν Ἐκκλησία μας, ὥστε κανένας νά μήν ντρέπεται γιά τήν πνευματική του ταυτότητα. Ἔτσι θά κατανοήσουν καί ὅσοι ἐπιχειροῦν νά τό ἀντικαταστήσουν, πῶς βρίσκονται «ἐκτός χώρου» καί θά ἐγκαταλείψουν τά σχέδια τους.

Ἐκεῖνο πού ἔχουμε ἐμεῖς νά προσφέρουμε στή Δύση εἶναι μιά γνήσια καί αὐθεντική μαρτυρία τῆς δικῆς μας πνευματικῆς ταυτότητας. Μήν ξεχνᾶμε, πῶς τόσο οἱ Ρωμαιοκαθολικοί, ὅσο καί οἱ Προτεστάντες προσβλέπουν στή δική μας γνήσια χριστιανική παράδοση γιά βοήθεια καί ἐρευνοῦν τίς δικές μας πηγές. Ἄν ὅλοι ἐμεῖς νιώσουμε πραγματικά τί σημαίνει γιά μᾶς ἡ πνευματική μας ταυτότητα, τότε μέ αὐτοπεποίθηση καί «σιγουριά», ὅπως οἱ πρῶτοι χριστιανοί, πού διασκορπίσθηκαν μέ τούς διωγμούς ἀνά τά ἔθνη, θά μπορέσουμε νά πορευθοῦμε πρὸς τούς ἄλλους καί νά τούς προσφέρουμε τή μαρτυρία τῆς δικῆς μας ἐλπίδος καί ὄχι μόνο σ' αὐτούς, ἀλλά καί σέ ὅλους ἐκείνους πού θά θελήσουν νά περάσουν τά δικά μας ἀνοικτά σύνορα.

ΤΟ ΚΟΣΜΟΕΙΔΩΛΟ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

του Οίκ. Ανδρέα Γκατζέλη,
Πρόεδρου του Πνευματικού Συμβουλίου της ΠΕΓ

«Στό βιβλίο του για τον Άγιο Σιλουανό ο γέροντας Σωφρόνιος βεβαιώνει ότι η πραγματική θεολογία δεν είναι καρπός διανοητικής πολυμάθειας, ούτε επινόηση του ανθρώπινου λογικού, αλλά εμπειρική γνώση και «διήγηση» γύρω από το γεγονός της συναντήσεως του πνεύματος του ανθρώπου με τον Ζώντα Θεό».¹

Αποτέλεσμα αυτής της συνάντησης είναι ή θεραπεία του ανθρώπου από τις συνέπειες της πτώσεως. Κάθε δόγμα της Εκκλησίας έχει θεραπευτικά αποτελέσματα. Έπομένως,

1.1 Αρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Ζάχαρου, *Άνθρωπος, ο στόχος του Θεού*, Έσσεξ Αγγλίας, 2019. σ. 121

δώσει μία τελείως διαφορετική έκδοχή και πληροφορίες για την Άτλαντίδα, αντλώντας αυτά τα στοιχεία από τα λεγόμενα «Άκασικά Αρχεία» μία ακόμη δηλαδή αποκρυφιστική πηγή³.

Ο E. Cayce (1877-1945), ένας από τους μεγαλύτερους Αμερικανούς αποκρυφιστές, επίσης θά ενδιαφερθεί για την Άτλαντίδα και θά δώσει τη δική του έκδοχή. Στα χιλιάδες έκστατικά όράματά του «ανακάλυψε», πώς η Άτλαντίδα υπήρξε ως νησί κοντά στη Φλόριδα των ΗΠΑ και προφήτευσε, ότι θά αναδυθεί από τον Άτλαντικό ωκεανό το 1969. Επίσης ισχυριζόταν, και οι όπαδοί του άφελως πίστευαν, ότι είχε συναντήσει κατά τη διάρκεια της ζωής του 700 μετενσαρκωμένους Άτλαντες⁴.

Η E. Clare-Wulf, «προφήτιδα» της αποκρυφιστικής οργάνωσης Church Universal and Triumphant, θά ισχυριστεί, ότι η Άτλαντίδα έξαφανίστηκε λόγω της απόστασίας

κάθε απομάκρυνση από την υγιαινούσα διδασκαλία έχει τραυματικές και καταστροφικές συνέπειες στη ζωή των ανθρώπων και κατ' επέκταση σε όλη την κοινωνία.

Ο άσκητής της σύγχρονης απολογητικής, όταν προσεγγίζει τους πλανημένους αδερφούς μας, έχει επίγνωση των φρικτών συνεπειών της αίρεσης στην ύπαρξη του ανθρώπου. Γι' αυτό και φροντίζει να είναι γλυκός και παρηγορητικός. Δεν μπαίνει σε φιλοσοφικές αντιπαραθέσεις, αλλά προσκαλεί στη θεραπευτική διαδικασία. Συμπεριφέρεται ως ευσυνείδητος πνευματικός ιατρός και όχι ως ιδεολογικός αντίπαλος.

των Άτλάντων από τον Κύριο του Φωτός (νεογνωστική έκδοχή) και τη μίξη με άλλες οντότητες, που τροποποίησαν το γενετικό τους κώδικα. Αυτά τα δύο γεγονότα, υποτίθεται κατά την κίνηση, συνέβαλαν στην καταστροφή του νησιού και του υποτιθέμενου πολιτισμού του⁵.

Η ένασχόληση με τον μύθο της Άτλαντίδος στον αποκρυφιστικό χώρο, δεν θά σταματήσει εδώ. Θά υιοθετηθεί σε μία ποικιλία εκδοχών από ποικίλες κινήσεις της Νέας Έποχής, θά καταχωρίζεται ως λήμμα σε Λεξικά σχετικά με τον Έσωτερισμό - Αποκρυφισμό⁶, θά χρησιμοποιείται ή αναφορά της από ποικίλους σύγχρονους ψευδοπροφήτες, συνωμοσιολόγους κ.λπ.

Άξιολογώντας την υπόθεση από χριστιανικής πλευράς βρισκόμαστε μπροστά σε μία σύγχρονη έκδοχή αυτού, που ο Απόστολος Παύλος χαρακτήριζε: «**βεβήλους και γραώδεις μύθους**» (Α' Τιμ. 4, 7).

3. Βλ. M. York, *όπ.π.*, σ. 27.

4. Βλ. M. York, *όπ.π.*, σ. 27. R. Biewald, *Kleines Lexikon des Okkultismus*, 2005, σ. 21.

5. Βλ. M. York, *όπ.π.*, σ. 28.

6. Βλ. N. Drury, *The Dictionary of the Esoteric*, 20042, σ. 22. Προβλ. R. Biewald, *Kleines Lexikon*, *όπ.π.*, σ. 20-21.

Γιά να είναι ουσιαστική και αποτελεσματική κάθε θεραπευτική πρόταση, οφείλει να είναι κατανοητή, σε κάθε λεπτομέρεια, ή φύση της ασθένειας. Στη δική μας περίπτωση, είμαστε υποχρεωμένοι να εξευνήσουμε προσεκτικά κάθε απόκλιση από την Ορθόδοξη διδασκαλία, για να μπορούμε να επέμβουμε θεραπευτικά με τα κατάλληλα «φάρμακα». Η ένασχοληση με τις αίρετικές ομάδες και διδασκαλίες έχει κυρίως αυτόν τον προσανατολισμό. Γίνεται από υπακοή στην Έκκλησία και με την εύλογία της Έκκλησίας.

Δέν «σκαλίζουμε» εμπαιθώς την αίρετική διδασκαλία, για να ικανοποιήσουμε την περιέργειά μας ή για να αυτοεπιβεβαιωθούμε. Μακριά από την δική μας διακονία τέτοιες παρανοήσεις. Σε καμιά περίπτωση δέν ταυτίζουμε την διδασκαλία με τα πρόσωπα, την αίρεση με τον αίρετικό. Με επιστημονική μεθοδολογία ασχολούμαστε με τις αίρετικές ομάδες και με θεολογική ματιά κριτικάρουμε τα δόγματα και τις διδασκαλίες τους. Δέν θέλουμε να θίξουμε και να προσβάλουμε κανέναν άνθρωπο. Σύμφωνα με την εμπειρία της Έκκλησίας μας, κάθε άνθρωπος είναι πρόσωπο ιερό και τον αντιμετωπίζουμε με δέος και σεβασμό.

Παρουσιάζουμε με πραότητα και σαφήνεια την Ορθόδοξη διδασκαλία και την προσφέρουμε ως φάρμακο στις πληγωμένες από την αίρεση καρδιές. Οριοθετούμε την πίστη μας επισημαίνοντας τό ασυμβίβαστο κάποιων διδασκαλιών με την ζωή της Ορθόδοξης Έκκλησίας. Ποτέ δέν απορρίπτουμε τά πρόσωπα, αλλά με ποιμαντικό ενδιαφέρον και αγάπη προσευχόμαστε για την επιστροφή τους στην αληθινή Έκκλησία.

Έρμηνεία τῶν ὄρων «κοσμοείδωλο» καί «Νέα Έποχή»

Επειδή σύμφωνα με τόν Αντισθένη τόν κυνικό «*Ἀρχή σοφίας ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις*», εἶναι χρήσιμο νά ἐρμηνεύσουμε τίς λέξεις πού ἀναφέρονται στόν τίτλο τοῦ ἄρθρου μας.

Ὁ καθηγητής κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης ἀναφέρει, ὅτι κοσμοείδωλο εἶναι «ἡ συ-

νολική ἀντίληψη πού σχηματίζει ὁ ἄνθρωπος γιά τόν γύρω του φυσικό κόσμο· κοσμοαντίληψη, κοσμοθεωρία».²

Καί ἐμεῖς θά προσπαθήσουμε νά κατανοήσουμε τίς ἀπαντήσεις πού δίνει τό κίνημα τοῦ New Age στά μεγάλα ὑπαρξιακά ζητήματα. Τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἀντιλαμβάνονται οἱ ὀπαδοί του τόν ἑαυτό τους, τόν κόσμο καί τόν Θεό. Γί' αὐτό ἐπιλέξαμε τήν λέξη «κοσμοείδωλο» στόν τίτλο.

Μεγάλη δυσκολία ὑπάρχει στήν κατανόηση τῶν λέξεων «Νέα Έποχή», οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στό κίνημα τοῦ New Age. Ἡ λέξη «Νέα» δέν ἀναφέρεται σέ κάτι διαφορετικό, καινούργιο καί πρωτόγνωρο. Σύμφωνα μέ τόν πρωτοπρεσβύτερο π. Βασίλειο Γεωργόπουλο, Ἀναπληρωτή Καθηγητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. καί ἐπιστημονικό συνεργάτη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: «τίποτα ἀπό τίς ἐκφάνσεις, τίς θεωρίες καί τούς χώρους πού ἐντάσσονται στή «Νέα Έποχή» δέν εἶναι νέο. Ἀπολύτως τίποτα».³

Καί ὁ γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρωτοπρεσβύτερος π. Κυριακός Τσουρός, ἐπισημαίνει σέ σχετικό ἄρθρο του:

«Ὁ ὅρος «Νέα Έποχή» δέν σημαίνει ἀπλῶς, ὅπως συχνά ἐκλαμβάνεται, κάτι τό νέο, τό διαφορετικό. Δέν ἀναφέρεται σέ μιά νέα ἱστορική περίοδο κοινωνικῶν μεταβολῶν ἢ ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων. Πρόκειται περί μιᾶς νέας ἀντίληψης περί τοῦ Θεοῦ καί τοῦ κόσμου, περί τῆς ζωῆς καί τῆς πραγματικότητας, ἑνας νέος τύπος «πνευματικότητας» ἢ «θρησκευτικότητας», μέ ἔντονα συγκρητιστικά, πανθειστικά καί παγανιστικά χαρακτηριστικά».⁴

2. <https://www.babiniotis.gr/lexilogika/leksilogika-2/430-kosmoeidolo> (ἡμερ. προσπέλασης 1-4-2023)

3. Πρωτ. Βασ. Γεωργόπουλος, «Ἀποκρυφισμός καί Νέα Έποχή», Πρακτικά ΙΖ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα Αἱρέσεων καί Παραθρησκείας (31/10 – 4/11), Ν. Προκόπιον Εὐβοίας 2005, Ἀθήναι 2007, σ. 93

4. Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, «Ἀποκρυφισμός καί «Νέα Έποχή», Πειραϊκός Σύνδεσμος 26/4/2018

Πίσω από τη λέξη «Νέα» δέν υπάρχει τίποτε τό καινούργιο. Είναι παλαιότερες αίρετικές διδασκαλίες, οί όποιες έπαναλαμβάνονται μέ φρέσκο δυναμισμό. Προτάσεις ζωής και διλήμματα θεολογικά, πού έχουν απαντηθεί από τούς Άγίους Πατέρες, επανέρχονται μέ σύγχρονο τρόπο έκφρασης και πειθούς. Έξάλλου έμεις οί Χριστιανοί τό μόνο καινούργιο και νέο πού βιώνουμε και αναγνωρίζουμε είναι ή Σάρκωση και Παρουσία του Κυρίου ήμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. Ταυτιζόμαστε απόλυτα μέ τίς θέσεις του Άγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, ό όποιος αναφέρει, ότι μέ τήν Ένσάρκωση του Κυρίου: «επιτελείται τό πάντων καινῶν καινότατον, τό μόνον καινόν υπό τόν ήλιον».⁵

Είδαμε ποιά έννοια κρύβεται πίσω από τήν λέξη «Νέα». Άς δοῦμε τώρα τί καταλαμβάνουν οί όπαδοί αὐτοῦ του κινήματος, όταν διαβάζουν τή λέξη «Έποχή».

Σύμφωνα μέ τούς Αστρολόγους, ό ήλιος μας και όλοι μαζί οί πλανήτες πού τόν περιβάλλουν, περιστρέφονται γύρω από έναν μεγάλο κεντρικό ήλιο, πού βρίσκεται εκατομμύρια μίλια μακριά. Για νά κάνει τό ήλιακό μας σύστημα μιά όλόκληρη περιστροφή γύρω από τόν υποτιθέμενο αὐτό κεντρικό ήλιο, χρειάζεται μιά περίοδος 26.000 ετών περίπου. Η τροχιά αὐτή ονομάζεται “ζωδιακός κύκλος” και διαιρείται σέ 12 τμήματα, τά όποια οί αστρολόγοι ονομάζουν “ζώδια”.

Ο χρόνος πού απαιτείται για νά περάσει τό ήλιακό μας σύστημα ένα από τά ζώδια αὐτά του μεγάλου ζωδιακού κύκλου, είναι σύμφωνα μέ τίς παραπάνω αντιλήψεις, γύρω στά 2.100 χρόνια. Ο χρόνος αὐτός ονομάζεται “Έποχή”. Έτσι κάθε 2.000 χρόνια περίπου, ό κόσμος μας αλλάζει έποχή και ή αλλαγή αὐτή έχει σαν αποτέλεσμα νά προκαλούνται τεράστιες μεταβολές στον πλανήτη.

Ο μακαριστός π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, έμπνευστής και θεμελιωτής τής Σύγχρονης ποιμαντικής πράξης τής Εκκλησίας

για τήν αντιμετώπιση τῶν αίρέσεων και τής παραθησκείας, αναφερόμενος στή «Νέα Έποχή» έπισημαίνει: «Οί άνθρωποι τής “Νέας Έποχής” ισχυρίζονται πώς κατά τήν έποχή τής προόδου τής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ό ήλιος μπήκε στό ζώδιο τῶν ιχθύων και ή “Έποχή του Ιχθύος” άρχισε. Ήταν ή έποχή πού έζησε ό Χριστός, ή έποχή του χριστιανισμού.

Η έποχή αὐτή λογίζεται από τούς όπαδούς του New Age σαν έποχή περιορισμού και στενότητας. Σ’ αὐτήν κυριαρχούσαν οί έντολές, ό έλεγχος τῶν ιερέων, ή δίωξη τῶν ελεύθερα σκεπτόμενων ανθρώπων, ή έποχή τῶν πολέμων, τής αποικιοκρατίας, τής καταστροφής τής φύσης. Αὐτή, λοιπόν, ή έποχή τελειώνει και άρχίζει μιά Νέα Έποχή, ή Έποχή του Υδροχόου!»⁶

Αντιλαμβανόμαστε από τά παραπάνω, ότι ό όρος «Νέα Έποχή» είναι φορτισμένος ιδεολογικά μέ διαφορετικό περιεχόμενο από αὐτό πού έννοούν οί λέξεις πού τόν απαρτίζουν. Υποδηλώνει ό όρος αὐτός ένα αντιχριστιανικό κίνημα μέ συγκεκριμένο πνευματικό προσανατολισμό έντελῶς διαφορετικό από τήν Όρθόδοξη αντίληψη για τή ζωή και τόν κόσμο. Ο όρος «Νέα Έποχή» (New Age), άπηχει μιά παλαιότερη αντίληψη πού συναντάται σέ έξωχριστιανικές θρησκείες.⁷

Ο π. Βασίλειος Γεωργόπουλος αναφέρει: «Αναφερόμενοι στον όρο «Νέα Έποχή» ή Έποχή του Υδροχόου, έννοοῦμε τήν παρουσία ενός παγκόσμιου άπειλητικού φαινομένου, αντιχριστιανικού ως προς τό χαρακτήρα, αποκρυφιστικού ως προς τήν προέλευση και πολυσύνθετου ως προς τή διάρθρωση. Ένα κίνημα τό όποιο έχει ήδη διαβρώσει μέ τίς αντιλήψεις του και τίς πρακτικές του πάρα πολλά εκατομμύρια ανθρώπων και δραστηριότητες του άνεπτυγμένου κόσμου.

6. Πρωτ. Αντ. Αλεβιζόπουλος, Άποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός και «Νέα Έποχή», Αθήναι 1993, σ. 8

7. Π. Γράβιγγερ, Εγκυκλοπαίδεια Έσωτερισμού και Άποκρύφου Γνώσεως, Τόμος Δ', Αθήναι 1975, σ. 425. Στο έν λόγω παράθεμα αναφέρεται ή πληροφορία, ότι ή ιδέα πώς ό κόσμος εισέρχεται από καιρού εις καιρόν σέ μιά Νέα Έποχή προέρχεται από τό Ταλμούδ.

5. Ι. Δαμασκηνού, Έκδοσις Ακριβής Όρθ. Πίστewς, Γ' 1, PG 94, 984 B.

Στό κίνημα αυτό, συσσεγάζονται καί ἀλληλοπεριχωροῦνται ὁ ἀποκρυφισμός σέ μία ποικιλία ἐκδηλώσεών του, ὁ νεογνωστικισμός, ἡ ἀστρολογία, ἀνατολικές θρησκευτικές δοξασίες καί πρακτικές, ἡ ὑπνωση, οἱ κάρτες ταρώ, ἡ ἀριθμοσοφία, ἡ ἐπικοινωνία μέ πνεύματα, ἡ ἔκσταση, ἡ οὐφολογία, ὁ ὄραματισμός, ἡ θετική σκέψη, οἱ ἀνορθόδοξες “θεραπευτικές” μέθοδοι, ὁ νεοπαγανισμός, ἡ ψευδοεπιστήμη κυρίως μέ μανδύα ψυχολογίας κ.ἄ.»⁸.

Ὁ μοναχός π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, ἔγκριτος μελετητής τοῦ φαινομένου τῶν σεκτῶν, ἀναφέρει ὅτι ἡ «Νέα Ἐποχή» εἶναι: «ἓνα «ἀόρατο δίκτυο» παραθρησκευτικῶν ὀργανώσεων σ’ ὅλο τόν κόσμο. Ὁργανώσεις ἰνδουιστικές, βουδιστικές, γκουρουϊστικές, νεογνωστικές, ψυχολατρικές, «θετική σκέψη», μασονία, θεοσοφία, νεοειδωλολατρία, νεοσατανισμός, μαγεία, ἀστρολογία, ὑπνωτισμός, πνευματισμός, σουφισμός, «ἐναλλακτικές θεραπείες», «πολεμικές τέχνες τῆς Ἀνατολῆς», κ.π.α. Τόν σκληρό πυρήνα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἀποτελοῦν ὀλοκληρωτικοῦ χαρακτήρα ὁμάδες, πού ἀποκρύπτουν τούς πραγματικούς των σκοπούς καί δροῦν πίσω ἀπό ἓνα παραπλανητικό προσωπεῖο».⁹

Ἡ δέ Ἐγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικῶν καί Παραφυσικῶν ἐμπειριῶν στό λῆμμα «Νέα Ἐποχή» γράφει: «Ἀμφιλεγόμενος ὅρος, πού ἀντιστοιχεῖ στό πνευματικό καί κοινωνικό κίνημα πού περιλαμβάνει μία μεγάλη περιοχή θρησκευτικῶν, φιλοσοφικῶν, μυστικιστικῶν, ψυχολογικῶν, παραψυχολογικῶν, οἰκολογικῶν, ἰατρικῶν, καί ἀποκρυφιστικῶν ἐνδιαφερόντων. Εἶναι σχεδόν ἀδύνατο νά προσδιοριστεῖ ἀπό τί ἀκριβῶς συνίσταται τό “New Age”, ἀφενός ἐπειδή οἱ γνῶμες καί οἱ ἀπόψεις διίστανται καί ἀφετέρου ἐπειδή τό μεγαλύτερο μέρος ἀπό ὅ,τι σήμερα συνθέτει τό “New Age” δέν εἶναι παρά μία ἐκ νέου ἀνακάλυψη καί ἓνα ἀνανεωμένο ἐνδιαφέρον.»¹⁰

8. Πρωτ. Βασ. Γεωργόπουλος, *Αποκρυφισμός καί Νέα Ἐποχή*, σσ. 91-92.

9. Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, *ΑΓΙΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ*, Τεύχος 1, (2002), σ. 16

10. HARPER’S, *Ἐγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικῶν καί Παραφυσικῶν ἐμπειριῶν*, Ἀθήνα 1994 σσ. 514-515

Σύμφωνα μέ τούς παραπάνω ὁρισμούς τό κίνημα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» δέν εἶναι μία συγκεκριμένη ὁμάδα, ἀλλά ἓνα συνονθύλευμα ἰδεῶν, πρακτικῶν καί ἐνδιαφερόντων, στίς ὁποῖες πρόσκεινται ὁμάδες ἀπό πολλούς καί διαφορετικούς χώρους.

Δικαίως ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως καί καθηγητής Πανεπιστημίου πατήρ Ἱερεμίας Φούντας χαρακτηρίζει τό κίνημα αὐτό «ἓνα παπούτσι πού θά χωράει σέ ὅλα τά πόδια».¹¹

Γι’ αὐτό καί ἡ «Ἐγκυκλοπαίδεια ἑσωτερισμοῦ καί ἀποκρύφου γνώσεως», παραδέχεται: «Λεπτομερέστερος ὁρισμός, πού θά ἦτο γενικός δι’ ὅλους, δέν παρέχεται».¹²

Αὐτή ἡ σύγχυση, μᾶς θυμίζει τήν ἀπάντηση πού ἔδωσε στόν Κύριό μας ὁ ταλαίπωρος δαιμονισμένος των Γαδαρηνῶν, ὅταν ἐρωτήθηκε γιά τό ὄνομά του: «τί ὄνομά σοι; καί ἀπεκρίθη λέγων· λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί ἔσμεν (Μάρκ. 5,9)».

Καί γιά τό κίνημα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μποροῦμε νά ποῦμε, ὅτι ὄντως ἀποτελεῖται ἀπό λεγεῶνα προσανατολισμῶν, πού μόνο σύγχυση προκαλοῦν στήν καρδιά καί τήν διάνοια τῶν ὀπαδῶν του. Ἀπουσιάζει παντελῶς ἡ καθαρή καί μέ σαφήνεια ἐκπεφρασμένη διδασκαλία. Οἱ ὁποῖες θεωρίες ἐκφράζονται συγκεχυμένα, ἀκαθόριστα καί ἀσαφῶς. Γιά τόν λόγο αὐτόν καί ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέζης πατήρ Μελέτιος εὐγλωττα διερωτᾶται:

«Τί εἶναι αὐτή ἡ Νέα Ἐποχή;

- Κίνημα; Ὁχι. Δέν ἔχει ἀρχηγό.
- Συνωμοτική Ὁργάνωση; Ὁχι. Δέν ἔχει καν ὀργάνωση.
- Θρησκεία νέα; Ὁχι. Δέν ἔχει οὔτε λατρεία, οὔτε καί μέλη. Οὔτε τόπους λατρείας.

Τί εἶναι; Ὅ,τι ὁ ἀέρας γύρω - γύρω μας. Μία περιρρέουσα ἀτμόσφαιρα. Δηλαδή; Εἶναι κάτι τό ὑπαρκτό; Ναι. Βέβαια. Ὑπαρκτό. Τόσο

11. Ὁρθόδοξος Τύπος 9/9/2011

12. Π. Γράβιγγεο, *Ἐγκυκλοπαίδεια ἑσωτερισμοῦ καί ἀποκρύφου γνώσεως*, σ. 425

ύπαρκτό, όσο και ή ατμόσφαιρα. Πολύ ύπαρκτό. Απόλυτα ύπαρκτό.»¹³

Παρ' όλη τήν σύγχυση και τόν αποπροσανατολισμό, υπάρχουν κάποιες βασικές διδασκαλίες, τίς οποίες συναντάμε σχεδόν σε όλες τίς ομάδες τής «Νέας Έποχής». Οί διδασκαλίες αυτές αφορούν στον τρόπο και στην όπτική πού αντιλαμβάνονται τόν κόσμο, τόν Θεό και τόν άνθρωπο οί ομάδες αυτές.

Διδασκαλία:

Είδαμε μέχρι τώρα τί είναι ή «Νέα Έποχή», θά δοῦμε τώρα μέ κάθε συντομία τίς βασικές διδασκαλίες τής και τίς συνέπειες στή ζωή τῶν ανθρώπων πού τίς αποδέχονται. Ο π. Κυριακός Τσουρός μᾶς μεταφέρει από σχετικό ἄρθρο τοῦ Ἰταλοῦ καθηγητῆ Alessandro Olivieri Pennesi τά ἑξῆς:

«Συνοπτικά θά μπορούσαμε νά ποῦμε, ὅτι «Στή Νέα Έποχή, στή φαινομενική ἀπουσία δογμάτων χάριν μιᾶς ἄμεσης ἐμπειρίας τοῦ θείου, ἐντοπίζονται στή νεφελώδη «ατμόσφαιρα» τῆς νέας θρησκευτικότητας μερικές βασικές πεποιθήσεις πού συναντῶνται ἀρκετά συχνά (πού οὐσιαστικά εἶναι δόγματα και θρησκευτικές δοξασίες).

1) Ἡ πίστη σε μιᾶ παγκόσμια κοσμική συνείδηση, στήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος, ή φύση και ὀλόκληρο τό σύμπαν εἶναι ἕνα ὁμογενοποιημένο ὄλον τῆς ἴδιας φύσης. Ανατρέπονται, ἐπομένως, οί παλαιές διχοτομίες μεταξύ πνεύματος και φύσης, ἀνθρώπου και θείου.

2) Ο προορισμός τοῦ ἀνθρώπου ὑπερβαίνει τό ἀτομικό ἐσύ. Γιά νά τόν φθάσει, ἀκολουθεῖ ἕνα εὐρύ κύκλο πρακτικῶν και ἐσωτερικῶν γνώσεων και θρησκευτικῶν τεχνικῶν ἀνατολικῆς ἔμπνευσης, ἱκανῶν νά ὀδηγήσουν τόν ἄνθρωπο σε μιᾶ ἀνάπτυξη και ἐμβάθυνση τῆς συνείδησής του, πού τόν εἰσάγει στον ἀπεριόριστο ὠκεανό τῆς κοσμικῆς ἐνέργειας.

3) Ἡ μετενσάρκωση προκύπτει ὡς ἀξίωμα (προϋπόθεση) γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς συνείδησης. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι σε θέση νά ὑπερβεῖ τό δικό του ἐγώ μόνο μέσω ἑνός κύκλου μετενσάρκώσεων πού τοῦ ἐπιτρέπουν (τοῦ δίνουν τή δυνατότητα) νά τελειοποιήσει τή θεϊκή του οὐσία και νά ταυτιστεῖ μέ τόν ἴδιο τόν Θεό.

4) Ὁ φυσικός καρπός αὐτῆς τῆς περιπετειώδους μεταβολῆς θά εἶναι οί κοινωνικές και πολιτικές μεταμορφώσεις, οί ὁποῖες θά ἐπιτρέψουν τήν πραγματοποίηση μιᾶς κοινωνίας ἀγάπης και ἀμοιβαίας κατανόησης»¹⁴.

Ἡ ἀπουσία προσωπικοῦ Θεοῦ ἔχει ὡς βασική συνέπεια τήν ἀπουσία τῆς ἀγάπης στή ζωή τῶν ανθρώπων. Μπορεῖ νά μιλάει και ή «Νέα Έποχή» γιά ἀγάπη, ἀλλά ἀπουσιάζει ὁ Ἀγαπημένος, ὅπως εὐστοχα παρατηρεῖ ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Βοσνίας και Ἑρζεγοβίνης Ἀθανάσιος Γιέφτιτς γράφοντας: «Τί νά τήν κάνω, ὁμως, μιᾶ ἀντικειμενικότητα, ἀκόμη και «λογικότητα», ἀκόμη και ἀπόλυτη εὐτυχία, χωρίς τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ· τί νά τήν κάνω μιᾶ «ἀγάπη τοῦ Σύμπαντος», πού δέν ἔχει ἕνα ἀγαπώμενο, μιᾶ ζωή πού δέν ἔχει ἕνα ζωντανό πρόσωπο; Ὡς ἄνθρωπος δέν μπορῶ νά ζήσω ἀπρόσωπα, διότι αὐτό μέ ἀπανθρωπίζει».¹⁵

Ἡ σχέση μέ τόν Θεό, ἐάν δέν εἶναι σχέση προσωπική, τότε καταλήγει σχέση ἰδεατή και φανταστική. Τελικά γίνεται σχέση ναρκισσισμού και αὐτοερωτισμοῦ ἐπιβεβαιώνοντας τήν φίλαυτη διάθεση τῆς καρδιάς.

Γιά τήν Ὁρθόδοξη διδασκαλία ὁ Θεός εἶναι πρόσωπο μοναδικό και ὄχι ἀπρόσωπη ἐνέργεια. Ὁ δέ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἄνθρωπος ἔχει τήν δυνατότητα νά ὀλοκληρωθεῖ σε πρόσωπο, δηλαδή νά σωθεῖ, συνάπτοντας προσωπική σχέση μέ τόν Ζῶντα Θεό.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος στρέφεται στον ἑαυτό του ἀναζητώντας τήν αὐτοσωτηρία του, τό

13. Μητρ. Νικοπόλεως κ. Μελετίου, Από τή Σκύλα στή Χάρνβρι, Πρακτικά ΙΖ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν και Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα Αἱρέσεων και Παραθρησκείας (31/10 - 4/11), Ν. Προκόπιον Εὐβοίας 2005, Ἀθήναι 2007, σσ. 37-38.

14. Κατά παράθεση Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, Σύγχρονες Αἱρέσεις και «Νέα Έποχή». Ποιμαντική προσέγγιση και Ὁρθόδοξη ὀριοθέτηση, Ἀθήνα 2018, σσ. 44-45

15. Μητρ. Ἀθανάσιος Γιέφτιτς, Χριστός. Ἡ Χώρα τῶν Ζῶντων, ἈΘΗΝΑ 2017, σ. 58

μόνο πού μπορεί νά συναντήσει είναι τό προκτισιακό μηδέν από τό όποιο προήλθε. Αναπόφευκτα ή θεωρία περί αυτόπραγμάτων της «Νέας Έποχης» οδηγεί στον μηδενισμό καί τήν απογοήτευση. Έτσι καθιστά πιό εύάλωτα καί πιό διαχειρίσιμα τά άτομα στά χέρια τών διαφόρων αρχηγών τών ομάδων της «Νέας Έποχης».

Η βάση της απελπισίας είναι ή προσηγηθείσα αίσθηση της παντοδυναμίας. Μέ χαρακτηριστική έλλειψη ταπείνωσης, ό άνθρωπος οδηγήθηκε νά πιστέψει στην «θειότητα» του έαυτου του. Η πίστη του αυτή διαψεύστηκε στην πράξη καί αντί για παρηγοριά, ό απογοητευμένος όπαδός εισπράττει από τήν ομάδα απάντηση απάνθρωπη καί σκληρή. Η ομάδα πάντοτε ισχυρίζεται, ότι ή συνταγή της σωτηρίας πού αυτή προπαγανδίζει είναι αλάνθαστη καί ή αποτυχία βαρύνει αποκλειστικά καί μόνο τον όπαδό, πού δέν εκτέλεσε σωστά τήν συνταγή της ομάδας.

Αυτές οι ένοχές εάν δέν οδηγήσουν σε αυτοκτονία, όπωσδήποτε δημιουργούν κατάλληλες ψυχολογικές προϋποθέσεις για τήν πλήρη ύποταγή στην ομάδα καί τον αρχηγό. Η διδασκαλία, λοιπόν, της Νέας Έποχης ότι ό άνθρωπος είναι της ίδιας ουσίας μέ τον Θεό καί ότι δέν χρειάζεται κανένα θεό για νά τον σώσει, είναι διδασκαλία πού όχι μόνο δέν έλευθερώνει, όπως διατείνεται, αλλά δημιουργεί τις πιό σκληρές συνθηκες σκλαβιάς καί ύποδούλωσης.

«Είναι πρόδηλο, ότι οι ομάδες της «Νέας Έποχης» πού κάνουν λόγο για αυτογνωσία, αυτόπραγμάτωση, αυτοσωτηρία, έννοούν μέ τό πρόθεμα «αυτό», ότι ό άνθρωπος, αυτόνομημένα από όποιοδήποτε καί βεβαίως από τον Παντοδύναμο Θεό, μέ μόνες τις δικές

του «θεικές» δυνάμεις, θά έπιτύχει τον στόχο του, δηλαδή τήν κατ' αυτούς «φώτιση», αφού δέν υπάρχει Θεός έξω από τον άνθρωπο, για νά τον βοηθήσει, νά τον συγχωρήσει, νά τον σώσει».¹⁶

Ως Όρθόδοξοι Χριστιανοί έχουμε ως κριτήριο στη ζωή μας τό πρόσωπο του Χριστού. Τί άρέσει στον Χριστό, τί Τόν αναπαύει, τί Τόν ευχαριστεί, ποιό είναι τό θέλημά Του, τό φρόνημά Του, τό περιεχόμενο της καρδιάς Του, αυτά αποτελούν τό κέντρο ενδιαφέροντος της ζωής του Χριστιανού.

Στη «Νέα Έποχή» ό άνθρωπος μαθαίνει νά έχει ως κριτήριο πάντων τό θέλημά του. Αυτή ή διδασκαλία είναι μία από τις βασικές διδασκαλίες καί του Νεοσατανισμού. Σύμφωνα μέ τον π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο: «Ο Crowley (μεσσίας του νεοσατανισμού) ύποστηρίζει, ότι ό καθένας έχει τό στοιχείο του βασιλέα καί ό καθένας είναι κέντρο του σύμπαντος».¹⁷

Μόνον όταν ό άνθρωπος ολοκληρωθεί ως πρόσωπο μέσα από τήν σχέση του μέ τον προσωπικό Θεό μπορεί νά πραγματώσει τήν ύποστατική του αρχή καί νά γίνει όντως κατεντευκτής Θεού (Ίώβ 7,20). Αυτή τή δίψα του ανθρώπου, για νά εκφράσει τό μεγαλείο του ως εικόνα Θεού, τήν εκμεταλλεύονται οι ομάδες της «Νέα Έποχης» προσανατολίζοντάς τήν σε λάθος κατεύθυνση.

Χρέος όλων ήμωv τών Όρθοδόξων είναι νά φανερώσουμε καί νά αποκαλύψουμε μέ τήν βιωτή, τό παράδειγμα καί τήν διδασκαλία μας τήν αληθινή όδό της θεογνωσίας: **τόν Χριστό!!!**

16. Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, «Αποκρυφισμός καί «Νέα Έποχή», Πειραϊκός Σύνδεσμος 26/4/2018

17. Πρωτ. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, Νεοσατανισμός, Αθήνα 1996, σ.66

Ίστοσελίδα της ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

www.ecclesia.gr, e-mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ίστοσελίδα της ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:

www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM

e-mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ίστοσελίδα της Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟ ΤΗ «ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

της Φωτεινής Περγιουνδάκη,
Μέλους του Πν. Συμβ. της Π.Ε.Γ.

(Δ' μέρος)

Β' Προς Θεσσαλονικείς

Β' Θεσ. β' 2: «...μήτε θροεῖσθαι μήτε διά πνεύματος μήτε διά λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ»

MNK Β' Θεσ. 2,2 «...νά μὴν κλονιστεῖτε, οὔτε νά θορυβηθεῖτε ἀπό δῆθεν δική μας ἐπιστολή πού νά λέει ὅτι ἔχει ἔρθει ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεχωβά».

Ἡ «ἡμέρα τοῦ Κυρίου» εἶναι ἡ ἐπιφανής καί ἔνδοξη Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ὁρατή εἰς πάντα (Ἀποκ. α' 7-8) καί ὄχι τοῦ Ἰεχωβά. Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό «Α καί τό Ω, ὁ πρῶτος καί ὁ ἔσχατος...ὁ μαρτυρῶν ταῦτα, ναί ἔρχομαι ταχύ, ἀμήν. Ναί ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ» (Ἀποκ. κβ' 12, 13,20).

Α' Προς Τιμόθεον

Α' Τιμ. γ' 16: «...μέγα ἐστί τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις,...ἀνελήθη ἐν δόξῃ».

MNK Α' Τιμ. 3,16: «...εἶναι μεγάλο τό ἱερό μυστικό τῆς θεοσεβοῦς ἀφοσίωσης· Αὐτός ἐφανερώθηκε ὡς σάρκα, ἀνακηρύχθηκε δίκαιος ὡς πνεῦμα».

Ὁ «δοῦλος» ἐπειδή δέν κηρύττει τήν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία στό κείμενο εἶναι σαφής καί δηλώνεται ἡ θεανθρωπότητα τοῦ Κυρίου μας, χρησιμοποιεῖ τή λέξη «Αὐτός», ἡ ὁποία δέν ἀναφέρεται σέ κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο. Ὅμως, τό κείμενο διακηρύττει ὅτι, αὐτός πού φανερώθηκε μέ σάρκα ἦταν ὁ Θεός. Ἀλλοιώνει ἐπίσης τό κείμενο ὅταν γράφει ἀνακηρύχθηκε δίκαιος ὡς

πνεῦμα. Βέβαια, ἡ Ἐταιρία δέν πιστεύει στή σωματική ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γι' αὐτό γράφει ὅτι ἀναστήθηκε ὡς πνευματικό ὄν. Δέν μᾶς λέει ἀκόμη, Αὐτός πού ἀνελήθη στόν οὐρανό καί τόν Ὅποιο «ἐμβλέποντες» οἱ Ἀπόστολοι, ποιός ἦταν; Δέν εἶχε σῶμα; Αὐτός δέν θά ἔλθει πάλι κατά τήν Β' Παρουσία Του «ὄν τρόπον ἐθεάσασθαι αὐτόν ἀνερχόμενον εἰς τόν οὐρανόν» (Πράξ. α' 11), δηλαδή μέ τό Σῶμα Του;

Α' Τιμ. δ' 1: «Τό δέ Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες...»

(MKN) Α' Τιμ. 4,1: «Ὡστόσο, ὁ ἐμπνευσμένος λόγος λέει ξεκάθαρα...».

Ἡ «Σκοπιά» μεταφράζει τό Ἅγιο Πνεῦμα ὡς «ὁ ἐμπνευσμένος λόγος», διότι δέν δέχεται τήν θεότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ὅτι εἶναι τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Διδάσκει, ὅτι εἶναι ἡ ἐνεργός δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ὅμως, τό Ἅγιο Πνεῦμα μιᾶ (Πράξ. ιγ' 2, Α' Τιμ. δ' 1), ἐρευνᾶ (Α' Κορ. β' 10), κρίνει (Πράξ ιε' 28) διδάσκει (Λουκ. ιβ' 12), ὁδηγεῖ στήν ἀλήθεια (Ἰωάν. ιστ' 13), εἶναι ὁ Παράκλητος (Ἰωάν. δ' 25) κ.ἄ.

Προς Τίτον

Τίτ. β' 13: «...προσδεχόμενοι τήν μακαρίαν ἐλπίδα καί ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

MNK Τίτ. 2, 13: «ἐνόσω περιμένουμε τήν χαρμόσυνη ἐλπίδα καί ἔνδοξη φανέρωση τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί τοῦ Σωτῆρος μας, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Τό κείμενο τῆς Ἁγίας Γραφῆς μιλάει γιά τήν φανέρωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τόν

ονομάζει μεγάλο Θεό και Σωτήρα. Η «Σκοπιά» προσθέτει τη λέξη «του», παρουσιάζοντας δύο πρόσωπα. Ένας ο μεγάλος Θεός και ένας ο Σωτήρας Χριστός. Μέ την προσθήκη του άρθρου «του» αλλοιώνει τὸ νόημα και καταργεί τὴ θεϊκὴ ὑπόσταση τοῦ Χριστοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους

Ἐβρ. α' 1-2: «..πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμων πάντων, δι' οὗ και τούς αἰῶνας ἐποίησεν».

MNK Ἐβρ. 2: «Ὁ Θεὸς ἔχει μιλήσει σέ ἐμᾶς μέσω ἑνός Γιού, τόν ὁποῖο διόρισε κληρονόμον ὄλων τῶν πραγμάτων και μέσω τοῦ ὁποῖου ἔκανε τὰ συστήματα τῶν πραγμάτων».

Τό Α' κεφάλαιο τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς ἀναφέρεται στή θεότητα τοῦ Υἱοῦ και Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὡς μονογενοῦς και τῆς αὐτῆς οὐσίας μέ τόν Πατέρα. Τὴν θεότητα δέν τὴν ἔχασε ὅταν ἐνηνθρώπησε ἀλλά ἐνώθηκε ἀσυγχύτως και ἀδιαιρέτως μέ τὴν ἀνθρώπινη φύση (Φιλ. β' 5).

Εἶναι δημιουργός πάντων και ὄχι «διορισμένος», εἶναι νόμιμος κληρονόμος, διὰ τοῦ ὁποῖου ἔγιναν και οἱ αἰῶνες, δηλαδή ὁ χρόνος και ὄχι μέσω αὐτοῦ ὡς νά ἦταν κάποιος μεσολαβητής. Τὰ συστήματα πραγμάτων εἶναι λεξιλόγιο τῆς Σκοπιάς και ὄχι τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἄχρονος, αἰώνιος, αἰδῖος, σύγχρονος μέ τόν Πατέρα. Δέν ὑπῆρξε καιρός πού δέν ὑπῆρχε Υἱός. Παράλληλα εἶναι και δημιουργός μαζί μέ τόν Πατέρα και τό Ἅγιο Πνεῦμα κάθε κτιστοῦ (τῶν ἀγγέλων, τοῦ χρόνου, τοῦ κόσμου και τοῦ ἀνθρώπου).

Ἐβρ. α' 3: «ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης και χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,...»

MNK 1, 3: «Αὐτός εἶναι ἡ ἀντανάκλαση τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ και ἡ ἀκριβής ἀπεικόνιση

τῆς ἴδιας του τῆς ὄντοῦτος και διατηρεῖ τὰ πάντα σέ ὑπαρξη μέ τόν λόγο τῆς δυνάμεως του».

«Ἀπαύγασμα τῆς δόξης» δέν σημαίνει ἀντανάκλαση ἀλλά, ὅτι ὁ Υἱός και Λόγος προαιωνίως εἶναι ἡ ὀλόλαμπρη ἀκτινοβολία τῆς δόξης τοῦ Πατρός, ἀκριβέστατο και ἀπαράλλακτο και ἐνυπόστατο ἀποτύπωμα τῆς αὐτῆς θείας Οὐσίας, και ἀπέιρου τελειότητας, ἴσος μέ τόν Πατέρα (Ἰωάν. ι'30, ε'18).

Ἐβρ. α' 6-8: «ὅταν δέ πάλιν εἰσαγάγη τόν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει και προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι Θεοῦ, και πρὸς μέν τούς ἀγγέλους λέγει: ὁ ποιῶν τούς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα και τούς λειτουργούς αὐτοῦ πυρός φλόγα: πρὸς δέ τόν υἱόν: ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος: ράβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου».

MNK Ἐβρ. 1, 6-8: «Και γιά τόν καιρό πού θά φέρεῖ ξανά τόν πρωτότοκο του στήν κατοικημένη γῆ λέει: Και ὄλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἄς τόν προσκυνήσουν. Ἐπίσης γιά τούς ἀγγέλους λέει "Κάνει τούς ἀγγέλους του πνεύματα και τούς διακόνους του φλόγα φωτιάς". Ἀλλά γιά τόν Γιό λέει "ὁ Θεός εἶναι θρόνος σου" στους αἰῶνες τῶν αἰῶνων και τό σκῆπτρον τῆς Βασιλείας σου εἶναι τό σκῆπτρο τῆς εὐθύτητας».

Σ' αὐτά τὰ ἐδάφια φαίνεται καθαρά ἡ διαφορά μεταξύ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ και τῶν ἀγγέλων. Οἱ ἄγγελοι εἶναι δημιουργήματα τοῦ Υἱοῦ και τόν προσκυνοῦν. Εἶναι «λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα». Στή συνέχεια τό κείμενο λέει: «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος». Δηλαδή «ὁ θρόνος σου, ὦ Θεέ, θά παραμείνει εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος» και ἀποκαλεῖ τόν Υἱό Θεό. Ἡ «Σκοπιά» ὅμως, διαστρεβλώνοντας τό κείμενο γράφει τό παράλογο ὅτι «ὁ Θεός εἶναι ὁ θρόνος σου», μετατρέποντας τόν Θεό σέ ἐπιπλο! Πῶς ὅμως οἱ ἄγγελοι προσκυνοῦν τόν Υἱό ὅταν ἡ «Σκο-

πιά» κηρύσσει ότι ο Υιός είναι τό πρώτο καί τό τελειότερο κτίσμα; Οἱ ἄγγελοι προσκυνοῦν ἕνα «κτίσμα»; Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁμῶς Θεός ἀληθινός (Α' Ἰωάν. ε' 20 Α' Τιμ. γ' 16 Ρωμ. θ' 5), ἐν χρόνῳ ἐγένε ἀνθρωπος γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου.

Ἐβρ. θ' 21: «(Ὁ Μωυσηῆς)...καί τήν σκηνήν δέ καί πάντα τά σκευή τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισε...».

ΜΝΚ Ἐβρ. 9,21: «ἐράντισε μέ τό αἷμα τή σκηνή καί ὅλα τά σκευή τῆς ἁγίας ὑπηρεσίας...».

Ὁ Μωυσηῆς ἐράντισε τά ἱερά σκευή τῆς λειτουργικῆς λατρείας καί ὄχι τῆς ὑπηρεσίας. Δηλαδή, ἀπέδωσε τιμή στά ἱερά σκευή καί στά γλυπτά Χερουβίμ πού κατεῖχαν τή θέση τῶν σημερινῶν εἰκόνων. Γιά τούς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» λατρεία σημαίνει ὑπηρεσία. Ἐπομένως, ἡ προσευχή, ἡ δοξολογία καί ἡ εὐχαριστία τοῦ Θεοῦ ταυτίζεται μέ τήν ὑπηρεσία πρὸς τή «Σκοπία».

Ἐβρ. ια' 13 καί 16: «Κατά πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες,...ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καί παρεπίδημοι εἰσὶν ἐπὶ τῆς γῆς...νῦν δέ κρείττονος (πατρίδος) ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου,...».

Ἐβρ. 11,13 καί 16: «Ἐχοντας πίστη πέθαναν ὅλοι αὐτοί,... διακήρυξαν δημόσια ὅτι ἦταν ξένοι καί προσωρινοί κάτοικοι στή χώρα... ἀλλά τώρα ἐπιζητοῦν ἕνα καλύτερο τόπο δηλαδή ἕναν πού νά ἀνήκει στόν οὐρανό...».

Τό ἐδάφιο ἀναφέρεται στοὺς Προπάτορες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οἱ ὅποιοι γνώριζαν ὅτι ἦσαν ξένοι στή γῆ καί ὅτι μετὰ τόν θάνατό τους ἡ ψυχὴ τους πηγαίνει στοὺς οὐρανοὺς. Αὐτὴ τὴν πόλη περιέμεναν, τὴν ἐπουράνια.

Ἡ ΜΝΚ γράφει ὅτι εἶναι ξένοι στή χώρα καί ὄχι στή γῆ, γιὰ τούς Δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης τούς κατατάσσει στόν γήινο παράδεισο καί ὄχι στόν οὐρανό. Γι' αὐτό γράφει «ἕνα τόπο πού ἀνήκει στόν οὐρανό», ὑπονοώντας ὅτι ὁ τόπος αὐτός στή γῆ διοικεῖται

ἀπὸ τὴν οὐράνια κυβέρνηση τῶν 144.001, ὅπου 1 εἶναι ὁ Χριστός.

Ἐβρ. ια' 21: «Πίστει Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησε, καί προσεκύνησεν ἐπὶ τό ἄκρο τῆς ράβδου αὐτοῦ».

ΜΝΚ 11,21: «Μέσω πίστεως ὁ Ἰακώβ, ὅταν ἐπρόκειτο νά πεθάνει, εὐλόγησε τὸν καθένα ἀπὸ τούς γιούς τοῦ Ἰωσήφ καί προσκύνησε τὸν Θεό ἐνῶ στηριζόταν στήν ἄκρη τοῦ μπαστουνοῦ του».

Ἡ «Σκοπία» δέν θέλει νά μελετοῦν οἱ ὄπαδοί της, ὅτι ὁ Ἰακώβ προσκύνησε τὴ ράβδο, ἐπειδὴ ἡ λατρεία καί ἡ προσκύνηση εἶναι μόνο γιά τὸν Ἰεχωβά. Γι' αὐτό γράφει, ὅτι προσκύνησε τὸν Θεό, στηριζόμενος στήν ἄκρη τοῦ μπαστουνοῦ του». Ὅμως ἡ ράβδος ἦταν σύμβολο βασιλικῆς δυνάμεως καί τύπος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἐβρ. ιβ' 2: «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν,...».

ΜΝΚ 12,2: «Καθὼς προσηλώνουμε τό βλέμμα μας στόν Πρώτιστο Παράγοντα καί Τελειοποιητὴ τῆς πίστεως μας τὸν Ἰησοῦ».

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός «ὁ ὢν, ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος», ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁδός, ἡ ἀνάσταση καί ἡ ζωὴ, γίνεται κατὰ τὴ «Σκοπία» «Πρώτιστος παράγοντας» καί αὐτό γιά νά τὸν ὑποβιβάσει, ὅπως συχνά κάνει, νά δηλώσει δηλαδή ὅτι ὁ Κύριός μας εἶναι ἕνας ἀπλὸς ἀνθρωπος, δημιούργημα τοῦ Πατρὸς καί ὄχι Θεάνθρωπος.

Α' Πέτρου

Α' Πέτρ. γ' 18-19: «...θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι· ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν».

ΜΝΚ 3,18-19: «...θανατώθηκε ὡς σάρκα, ἀλλὰ ζωοποιήθηκε ὡς πνεῦμα. Μέ αὐτὴ τὴν ὑπόσταση πῆγε καί ἐκήρυξε στά πνεύματα στή φυλακῇ».

Ὁ Ἰησοῦς θανατώθηκε μὲν κατὰ τό σῶμα ἐπάνω στόν Σταυρό, ζωοποιήθηκε δὲ διά

τοῦ Πνεύματος. Μέ τήν ψυχή ένωμένη μέ τή θεότητα πήγε στόν Ἄδη ἀμέσως μετά τόν σταυρικό Του θάνατο καί ἐκήρυξε καί ἐκεῖ τό Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας.

Ἡ «Σκοπιά» ὁμως κηρύττει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἐκτός ἀπό τή σάρκα δέν ἔχει καί ἄλλο στοιχεῖο, τήν ψυχή. Ἐπίσης, δέν πιστεύει στή σωματική ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ἀλλά ὅτι ἀνεστήθη ὡς πνευματικό ὄν, ἐνῶ ἡ σάρκα του ἐκμηδενίστηκε. Μέ τόν ἴδιο τρόπο, διδάσκει, ὅτι ἀνασταίνονται καί οἱ χρισμένοι ἀμέσως μετά τόν θάνατό τους ὡς πνευματικά ὄντα.

Ἡ «Σκοπιά» ἀλλοιώνει ὄλο τό νόημα τοῦ ἐδαφίου αὐτοῦ γράφοντας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός κατέβηκε στόν Ἄδη ὡς πνευματικό ὄν καί ἐκήρυξε στά ἐκεῖ εὐρισκόμενα πνεύματα. Ποιά ἦταν ὁμως αὐτά τά πνεύματα, ἀφοῦ ἡ ἔταιρία δέν πιστεύει στήν ὑπαρξη τῆς ψυχῆς; Ὑποστηρίζει, ὅτι εἶναι οἱ πεπτωκότες ἄγγελοι. Ἄν οἱ πεπτωκότες ἄγγελοι, δηλαδή οἱ δαίμονες, βρίσκονταν περιορισμένοι στόν Ἄδη τότε δέν θά εἶχαν τή δυνατότητα νά πειράζουν τούς ἀνθρώπους καί δέν θά προσπαθοῦσαν νά ἀποτρέψουν τή σωτηρία τους. Ὁ Κύριος μας μέ τήν ψυχή Του, τήν ὑπαρξη τῆς ὁποίας ἀρνοῦνται οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», μετά τή Σταυρική θυσία Του καί μέχρι τήν Ἀνάστασή Του, κήρυξε καί στίς ψυχές πού βρίσκονταν στόν Ἄδη τό Εὐαγγέλιο δίνοντας καί σέ αὐτές τή δυνατότητα σωτηρίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τούς «χρισμένους» ἡ «Σκοπιά» διδάσκει ὅτι, μέ τόν θάνατό τους, δέν ἐξαφανίζονται ὅπως ὁ «πολύς ὄχλος», ἀλλά ἀνασταίνονται αὐτοστιγμῆ ὡς πνευματικά ὄντα ὅπως ὁ Χριστός.

Β' Πέτρου

Β' Πέτρο. α' 1: «Συμεών Πέτρος, δοῦλος καί ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καί σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ».

MNK Β' Πέτρο. 1,1: «Συμεών Πέτρος,...μέ-

σω τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ μας καί τοῦ Σωτήρα Ἰησοῦ Χριστοῦ»

Ἡ «Σκοπιά» προσθέτει καί ἐδῶ τό ἄρθρο «τοῦ» καί μέ τήν ἔκφραση αὐτή ἐμφανίζει δύο πρόσωπα τελείως διαφορετικά, μέ τήν ἔννοια, ὅτι δέν εἶναι τῆς αὐτῆς οὐσίας. Ὅμως, οἱ Ἀπόστολοι ἀποκαλοῦσαν τόν Ἰησοῦ Χριστό Θεό τους (Τίτ. β' 13 Ρωμ. θ' 5 Ἰωάν. κ' 28).

Β' Πέτρο. γ' 10: «ἤξει δέ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, ἐν ἣ οὐρανοί ροιζηδόν παρελεύσονται, στοιχεῖα δέ καυσούμενα λυθήσονται, καί γῆ καί τά ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται».

MNK Β' Πέτρο. 3:10: «Ἐν τούτοις, ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεχωβά θά ἔρθει σάν κλέφτης κατά τήν ὁποία οἱ οὐρανοί θά παρέλθουν μέ πάταγο καί τά στοιχεῖα καθώς θά εἶναι πυρακτωμένα θά διαλυθοῦν καί ἡ γῆ καί τά ἔργα σέ αὐτήν θά φανερωθοῦν».

Ἡ «ἡμέρα τοῦ Κυρίου» εἶναι ἡ ἐπιφανῆς Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ὄχι τοῦ Ἰεχωβά. Ἡ φράση «ἡ γῆ καί τά ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται» ἀντικαθίσταται μέ τή φράση «ἡ γῆ καί τά ἔργα σ' αὐτήν θά φανερωθοῦν». Εἶναι δύο ρήματα μέ διαφορετικές ἔννοιες. Ἄλλη ἡ ἔννοια τοῦ ρήματος «κατακαήσεται» ἡ γῆ καί ἄλλη ἡ ἔννοια ὅτι «τά ἔργα τῆς θά φανερωθοῦν». Ὅμως, ἡ «Σκοπιά» συνεπῆς στήν ἀντιγραφική διδασκαλία τῆς, ὅτι ἡ γῆ δέν θά καταστραφεῖ καί ὅτι μετά τόν Ἀρμαγεδδώνα οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» θά ζήσουν γιά πάντα στή γῆ σέ μιά χιλιετη βασιλεία, ἀκυρώνει τήν Ἁγία Γραφή. Ἄλλα ἡ Ἁγία Γραφή τήν διαψεύδει: «Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ παρελεύσονται» (Ματθ. κδ' 35) «καί τά ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσίν οἱ οὐρανοί καί αὐτοί ἀπολοῦνται» (Ἐβρ. α' 10-11).

Α' Ἰωάννου

Α' Ἰωάν. δ'3: «καί πᾶν πνεῦμα ὃ μή ὁμολογεῖ τόν Ἰησοῦν Χριστόν ἐν σαρκί ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι».

MNK Α' Ιωάν 4,3: «Αλλά κάθε έμπνευσμένη δήλωση πού δέν αναγνωρίζει τον Ίησού δέν προέρχεται από τον Θεόν».

Παραλείπεται τό «έν σαρκί έληλυθότα» διότι ή «Σκοπιά» άρνεϊται ότι στό σώμα του Χριστου «κατοικεί πάν τό πλήρωμα της θεότητος σωματικώς» (Κολ. β' 9).

Β' Ιωάννου

Β' Ιωάν α' 7: «ότι πολλοί πλάνοι εισήλθον εις τον κόσμον, οί μή όμολογοϋντες Ίησούν Χριστόν έρχόμενον έν σαρκί· οϋτός έστιν ό πλάνος και ό αντίχριστος»

MNK Β' Ιωάν 7: «...ότι ό Ίησους Χριστός ήρθε μέ σάρκα...»

Η πρώτη αλλοίωση του χωρίου είναι στη μετοχή «έρχόμενον» δηλαδή «πού θα έλθει». Αντ' αυτού ή «Σκοπιά» γράφει «ήρθε» έννοώνας ασφαλώς την παρουσία του τό έτος 1914. Αλλ' ή «Σκοπιά» κηρύττει, ότι ή σάρκα του Χριστου μετά την άνάσταση εκμηδενίσθηκε. Έπομένως, δέν μπορεί νά έλθει πλέον κατά τή Δευτέρα Παρουσία Του σωματικώς. Όμως ή Αγία Γραφή διδάσκει σαφέστατα,, ότι «ό Ίησους ό αναληφθείς άφ' ήμων εις τον ουρανόν, οϋτως έλεύσεται, όν τρόπον έθεάσασθε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν» (Πράξ. α' 11). Ακόμη, στην

Αποκάλυψη ό Ευαγγελιστής Ιωάννης διακηρύττει, ότι «ιδού έρχεται...» (α' 7). Επίσης τή λέξη «έρχόμενον» τήν αντικαθιστοϋν μέ τό ρήμα «ήρθε». Τοϋτο επιβάλλεται από τή διδασκαλία της «Σκοπιάς», ότι ό Χριστός «ήλθεν» ήδη τό έτος 1914.

Έπιστολή Ιούδα

Ιούδα στ. 4: «..παρεισέδυσαν γάρ τινες άνθρωποι, οί πάλοι προγεγραμμένοι εις τοϋτο τό κριμα, άσεβεις, τήν του Θεου ήμων χάριν μετατιθέντες εις άσέλγειαν και τον μονον δεσπότην και Κύριον ήμων Ίησούν Χριστόν άρνούμενοι».

MNK Ιούδα στ. 4: «...προσδιορίστηκαν από τίς Γραφές γι' αυτή τήν κρίση...άποδεικνύονται ψευδεις ως προς τον μονο ιδιοκτήτη και Κύριο μας, τον Ίησού Χριστό».

Η λέξη «δεσπότης» αντικαθίσταται μέ τή λέξη «ιδιοκτήτης». Επίσης παραλείπεται ή λέξη «αρνούμενοι». Και αυτό γίνεται γιά νά υποτιμηθεί τό πρόσωπο του Κυρίου μας Ίησού Χριστου. Όμως, ό ίδιος ό Κύριος προειδοποίησε, ότι «ός άν άρνήσηται με έμπροσθεν των ανθρώπων, άρνήσομαι αυτόν κάγώ έμπροσθεν του πατρός μου του έν ουρανοίς» (Ματθ. ι' 33). Η «Σκοπιά» άρνεϊται νά αναγνωρίσει τήν θεότητα του Ίησού Χριστου.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό **Ραδιοφ. Σταθμό της Έκκλησίας της Ελλάδος, 89,5 FM**, μεταδίδεται ή έκπομπή:
«Άλλοτρίωση δόγματος - άλλοτρίωση ήθους». Σάββατο, 14.00-14.30.
 Επιμελείται και παρουσιάζει ό Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από τό **Ραδιοφ. Σταθμό της Πειραιϊκής Έκκλησίας,**
91,2 FM, μεταδίδονται οί έκπομπές:

α) **«Άντιαιρετική Δράση», Σάββατο, 12.00-12.45.**

Επιμελοϋνται και παρουσιάζουν οί
 Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός και Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος

β) **«Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστεως»,**
Σάββατο, Χειμερινή ώρα 18.00-19.00, Θερινή ώρα
16.00-17.00. (Άναμεταδίδονται όμιλίες).

ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΟΥ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΤΕ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΣΑΣ

της Αγγελικής Δ. Χατζηγιάννου,
Δρος Θεολογίας

(Α' μέρος)

Ο Αποκρυφισμός είναι ένα σύστημα διδασκαλίας ασυμβίβαστο με την Ορθόδοξη πίστη, τό οποίο εκφράζει τις αρχές του, εκτός από τά γραπτά κείμενα καί μέ σύμβολα. Τά σύμβολα εκφράζουν μία έννοια ή μία εικόνα καί παίζουν καθοριστικό ρόλο, τόσο στις διάφορες θρησκείες, όσο καί στις διάφορες αίρέσεις καί παραθρησκευτικές ομάδες¹. Σήμερα παρατηρείται μία τάση νά προβάλλονται πολλά σύμβολα του Αποκρυφισμού είτε μέ άμεσο (δηλώνεται εϋθέως από πού προέρχονται καί τί συμβολίζουν) ή μέ έμμεσο τρόπο. Στόν έμμεσο τρόπο προβάλλονται σύμβολα του Αποκρυφισμού σέ διάφορες εκφάνσεις της ζωής των ανθρώπων, κυρίως της Ευρωπαϊκής Ηπειρου καί της Βορείου Αμερικής. Πολλά από τά σύμβολα αυτά προβάλλονται σέ διαφημίσεις, τηλεοπτικές εκπομπές, συναυλίες, μουσικές εκδηλώσεις, ένδύματα, κοσμήματα, έντυπα καί φυσικά στό διαδίκτυο καί τά μέσα κοινωνικής δικτύ-

ωσης τά όποια είναι οικεία κυρίως στις νέες γενιές.

Στό παρόν άρθρο καταγράφουμε μερικά από τά αποκρυφιστικά σύμβολα πού συναντούμε πίο συχνά στην καθημερινότητά μας καί τά όποια πολλές φορές άκούσια χρησιμοποιούμε είτε έμεις, είτε δικοί μας άνθρωποι άλλοτε ως διακοσμητικά, άλλοτε ως κοσμήματα, πράξη ή όποια είναι ασυμβίβαστη μέ τή χριστιανική μας ιδιότητα.

1. Ο Παντεπόπτης Όφθαλμός

Συμβολίζει τις υπερανθρώπινες δυνάμεις, κάτι πού στην Έλληνική Μυθολογία ένσαρκώνεται στους μυθικούς Κύκλωπες². Είναι σύμβολο πού χρησιμοποιείται κυρίως από τους Τέκτονες καί συμβολίζει τόν Όσιρη, θεό του αρχαίου Αιγυπτιακού πανθέου. Ο Carl Claudy, τέκτονας συγγραφέας σημειώνει σχετικά: «Είναι ένα από τά παλαιότερα καί πίο διαδεδομένα σύμβολα του Θεού. Τό συναντάμε στην Αίγυπτο, τήν

1. Rosemary Ellen Guiley, «Σύμβολο», Harper's Έγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικών καί Παραφυσικών Εμπειριών, Αθήνα 1994, σ. 730.

2. J.E. Cirlot, Τό λεξικό των συμβόλων, έκδ. Κονιδάρη, Αθήνα 1995, σ. 347.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργούν καί έφέτος, στά πλαίσια της Π. Ε. Γ., οί έξης Όμάδες Μελέτης του Σκηνικού των Αιρέσεων καί της Παραθρησκείας:

1. Όμάδα Μελέτης της ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης της Έταιρείας «Σκοπία» των «Μαρτύρων του Ίεχωβά». Κάθε Δευτέρα, 5.30'-7.30' μ.μ.
2. Όμάδα Μελέτης του σκηνικού της «Νέας Έποχής» (Γκουρουϊστικές, Αποκρυφιστικές, Έναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ομάδες). Κάθε Παρασκευή, 5.30'-7.30' μ.μ.

Τά Μαθήματα πραγματοποιούνται στά γραφεία της Π.Ε.Γ., Μεσογείων 429.

Ινδία...Ο ανοικτός ὀφθαλμός στήν Αἴγυπτο συμβολίζει τόν Ὅσιρη, ἐνῶ στήν Ἰνδία συμβολίζει τόν Σίβα»³.

2. Ὁ Αἰγυπτιακός Σταυρός ἢ ANKH

Πρόκειται γιά ἕναν ἀρχαῖο ἱερογλυφικό χαρακτήρα τόν κρικοφόρο σταυρό⁴ γνωστό καί μέ τήν ὀνομασία κλειδί τῆς ζωῆς ἢ κλειδί τοῦ Νείλου ἢ crux ansata. Στήν ἀρχαία Αἴγυπτο ἦταν σύμβολο πού ἔφεραν πάνω τους σέ ἀνάγλυφες παραστάσεις οἱ θεοί Ὅσιρης καί Ἄμμων, ἀλλά καί οἱ Φαραῶ καί οἱ ἱερεῖς τοῦ αἰγυπτιακοῦ πανθέου, καθῶς θεωρεῖτο, ὅτι εἶχε μαγικές ιδιότητες⁵. Χρησιμοποιεῖτο ὡς σύμβολο τοῦ σύμπαντος καί τῆς ζωῆς (θείας καί ἀνθρωπίνης). Σχηματίζεται ἀπό τό συνδυασμό τῶν συμβόλων τοῦ ἀρσενικοῦ καί τοῦ θηλυκοῦ, δηλαδή τοῦ συμβόλου τοῦ Ὅσιρη καί τῆς Ἰσιδας. Ἐξαιτίας αὐτοῦ τοῦ συνδυασμοῦ συμβόλιζε τήν ἔνωση τῶν δύο ἀναπαραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Συμβόλιζε ἐπίσης τή ζωή, τήν ἀθανασία, τό σύμπαν, τή δύναμη, τόν ζωοδότη ἀέρα καί τό ὕδωρ πού δίνει ζωή⁶.

Σήμερα χρησιμοποιεῖται τόσο στόν ἀποκρυφιστικό, ὅσο καί στόν σατανιστικό χῶρο. Συμβολίζει τή μετενσάρκωση καί κατά τούς ἀποκρυφιστές τήν εἰρήνη καί τήν ἀλήθεια⁷. Εἶναι ἐπίσης καί σύμβολο τῆς γονιμότητας. Πολλές μάγισσες φοροῦν αὐτό τό σύμβολο σέ τελετές, πού σχετίζονται μέ τή γονιμότητα⁸.

3. Τά σύμβολα τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου

Τά σύμβολα τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, πού συντάμε στά διάφορα ἔντυπα, τά ὅποια περι-

3. **Cathy Burns**, *Masonic and Occult Symbols illustrated*, 1998⁸, σσ. 386-387.

4. *Ἡ δύναμη τῶν συμβόλων*, εἰδική ἔκδοση περιοδικοῦ Ἀβατον, Ἀθήνα, ἄ.ἔ.ἔ. σ. 27.

5. *Ἡ δύναμη τῶν συμβόλων*, εἰδική ἔκδοση περιοδικοῦ Ἀβατον, Ἀθήνα, ἄ.ἔ.ἔ. σ. 27.

6. **Clare Gibson**, *Sings and Symbols: an illustrated guide to their meaning and symbols*, ἔκδ. Barnes and Nobles, New York, 1996, σ. 29.

7. **Gibson**, *Sings and Symbols*, σ. 25.

8. **Sean Sellers**, *Ὁ σατανισμός τῆς «Νέας Ἐποχῆς»*, ἔκδ. Στερέωμα, ἄ.ἔ.ἔ., σσ. 48-49

λαμβάνουν τό λεγόμενο ὠροσκόπιο ἀποτελοῦν ἀλχημικά σύμβολα. Ἡ ἀλχημία ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ, παρὰ τό γεγονός ὅτι αὐτή ξεκίνησε ὡς μία τέχνη ἢ ὁποῖα εἶχε σάν σκοπό τή μετατροπή ἑνός χημικοῦ στοιχείου σέ ἄλλο⁹. Στή Δύση ἡ ἀλχημεία πλησιάζει τήν ἔρμητική παράδοση καί τήν Ἑλληνο-αἰγυπτιακή ἐσωτερική διδασκαλία¹⁰, ἐνῶ σχετίζεται καί μέ τήν κίνηση τῶν Ροδοσταύρων. Ἡ ἀλχημική Ἐταιρία τῆς Γαλλίας πού ἰδρύθηκε τόν 19^ο αἰῶνα διατήρησε δεσμούς μέ τή διεθνή κίνηση τῶν Ροδοσταύρων, βάζοντας ὡς στόχο τή «διατήρηση τῆς κληρονομιάς τῶν «ἀποκρῦφων» ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας καί τῶν μεγάλων ἔρμητικῶν παραδόσεων, πού θεωροῦσαν τή φύση στό σύνολό της ὡς τήν «ἀνώτερη ἐκδήλωση τῆς ζωῆς»¹¹.

4. Τό οὐράνιο τόξο

Τό οὐράνιο τόξο συμβολίζει γιά τή «Νέα Ἐποχή» τή γέφυρα ἀνάμεσα στή μεμονωμένη ψυχή καί τό κοσμικό ὑπερ-εγώ. Στίς παλιές γερμανικές θρησκείες τό οὐράνιο τόξο συμβόλιζε τή γέφυρα μεταξύ τῶν θεοτήτων καί τῆς γῆς. Ἡ C. Camber ἀποδεικνύει στό βιβλίο της μετά ἀπό μελέτη πολλῶν ἔργων τῆς «Νέας Ἐποχῆς», ὅτι μέ τό οὐράνιο τόξο ὡς ὑπερ-εγώ ἐννοεῖται ὁ διάβολος (Lucifer)¹².

9. **Δαμασκηνῶ, Μητροπολίτου Κυδωνίας καί Ἀποκροῦνου**, «Οἱ περί Θεοῦ ἀντιλήψεις τῆς «Νέας Ἐποχῆς»», στό *Ὅψεις τοῦ Μυστηρίου τῆς ἀνομίας. Αντιπριαδικές-Ἀποκρυφιστικές-Νεοπαγανιστικές δοξασίες περί Θεοῦ*, Πρακτικά ΛΑ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως ἐντεταλμένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας, Ζόγκα Ἑλληνικοῦ Ἄργου 22-24 Ὀκτωβρίου 2019. ἔκδ. Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σσ. 43 καί 49.

10. **Rosemary Ellen Guiley**, «Ἀλχημεία», *Harpur's Ἐγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικῶν καί Παραφυσικῶν Ἐμπειριῶν*, Ἀθήνα 1994, σ. 16.

11. **Χριστοφόρου Τσιάκκα**, ἀρχιμ. (νῦν Μητροπολίτου Καρπασίας), «Ἀλχημεία», *Ἐγκυκλοπαιδικό Λεξικό Θρησκείων καί αἰρέσεων, Παραχριστιανικῶν Ὁμάδων καί συγχρόνων ἰδεολογικῶν ρευμάτων*, ἔκδ. Ἱερά Μονή Τροοδίτισσης, 2002, σσ. 33-34.

12. **Ἀρχιμ. Γρηγορίου Κωσταντίνου**, *Τά ὄργανα καί τά μέσα τῆς Νέας Ἐποχῆς*, στό <https://poimin.gr/ta-rgana-kai-ta-mesa-t-s-neas-poch-s/>

5. Η πυραμίδα με τον όφθαλμό

Η πυραμίδα αποτελεί ένα καθαρά αποκρυφιστικό σύμβολο. Σύμφωνα με τους αποκρυφιστές είναι ένα σύμβολο, που βοηθά στην αυτοσυγκέντρωση, την αυτοβύθιση και την επικοινωνία με τα πνεύματα¹³.

Σύμφωνα με μία άλλη έρμηνεία, η πυραμίδα είναι ένα σύνολο σχημάτων που κάθε ένα από αυτά έχει τη δική του σημασία. Η τετράγωνη βάση αντιπροσωπεύει τη γη, ενώ η κορυφή είναι το σημείο εκκίνησης και κατάληξης όλων των πραγμάτων, τό «μυστικιστικό Κέντρο». Το σχήμα που ενώνει την κορυφή με τη βάση της πυραμίδας είναι οι προσόψεις σε σχήμα τριγώνου και αποτελούν σύμβολα της φωτιάς, της θείας αποκάλυψης και του τριγώνου της δημιουργίας. Έτσι, σύμφωνα με αυτή την έρμηνεία, η πυραμίδα εκφράζει την ολότητα του έργου της δημιουργίας στις τρεις βασικές όψεις του¹⁴.

Η πυραμίδα στην κορυφή της οποίας βρίσκεται ο όφθαλμός συμβολίζει τον όφθαλμό του έωσφόρου που παρακολουθεί την «οικονομική ευημερία» του κόσμου. Είναι ένα από τα πιο ισχυρά σύμβολα του πνευματισμού και της μαντείας. Αναφέρεται επίσης και ως ο όφθαλμός των Τεκτόνων, που παρακολουθούν τα πάντα. Το σύμβολο αυτό βρίσκεται στο πίσω μέρος του αμερικανικού χαρτονομίσματος του δολαρίου. Κάτω από την απεικόνιση αυτή είναι τοποθετημένη η φράση: «Novus odro seclorum» (=Νέα Τάξη Πραγμάτων)¹⁵.

6. Η χειρονομία του διαβόλου

Είναι τό πολύ γνωστό σύμβολο με τα δάκτυλα που σχηματίζουν κέρατα. Στίς Η.Π.Α. είναι γνωστό με την όνομασία El diablo (ή

13. **Άρχιμ. Γρηγορίου Κωσταντίνου**, *Τά όργανα και τά μέσα της Νέας Έποχής*, στο <https://poimin.gr/ta-rgana-kai-ta-mesa-t-s-neas-poch-s/>

14. **J.E. Cirlot**, *Τό λεξικό των συμβόλων*, έκδ. Κονιδάρη, Αθήνα 1995, σ. 441.

15. **Sean Sellers**, *Ό σατανισμός της «Νέας Έποχής»*, έκδ. Στερέωμα, ά.έ.έ., σ. 54.

άλλιώς corna από την ιταλική λέξη corno= κέρατο). Πολλές φορές συγγέεται με τό ρήμα «σ' αγαπώ», όπως αυτό εκφράζεται στην γλώσσα τον κωφαλάλων. Τό σύμβολο αυτό χρησιμοποιείται πολύ συχνά από τους όπαδούς της heavy metal μουσικής, ώστόσο σήμερα έχει εξαπλωθεί σχεδόν παντού, ακόμη και στον χώρο της μόδας¹⁶.

7. Τό γίν και τό γιάνκ

Πρόκειται για σύμβολο του κινεζικού Ταό (κινεζικής φιλοσοφίας και θρησκείας) καθώς και του Κομφουκιανισμού¹⁷ και είναι γνωστό από την αρχαιότητα¹⁸. Τό γίν και τό γιάνκ εκφράζει την κατάσταση όπου δύο αντικείμενα ή ιδέες αντίθετες μεταξύ τους συνυπάρχουν και συνδέονται μεταξύ τους και την ίδια στιγμή είναι ανεξάρτητα. Σύμφωνα με τον όρισμό που δίνουν διάφορα λεξικά τό γίν και τό γιάνκ εκφράζει δύο άρχές, αυτό με τό μαύρο χρώμα την άρνητική άρχή (συμβολίζει τό θηλυκό) και αυτό με τό λευκό χρώμα τη θετική άρχή (συμβολίζει τό άρσενικό). Τό γίν άναπαριστά την άρνητική και την παθητική ενέργεια, την ψυχή, τό ψύχος, τη νύχτα, τό φεγγάρι, τό σκότος, τη γη και τη διατροφή. Τό γιάνκ ύποδηλώνει τό πνεύμα, τό φώς, τη ζεστασιά, την ήμέρα, τον ήλιο, τον ούρανό, τη δημιουργία και την κυριαρχία. Τό γίν προηγείται του γιάνκ καθώς άναπαριστά τό σκοτάδι, που ύπηρεχε πριν από τη δημιουργία¹⁹.

Η ίσορροπία μεταξύ των δύο επιτυχάνεται, όταν τό γίν και τό γιάνκ ίσορροπούν μεταξύ τους συμπληρώνοντας τό ένα τό άλλο. Αυτό συμβολίζεται με τον κύκλο που περιβάλλει τά σχήματα. Ό λευκός κύκλος που βρίσκεται μέσα στον γίν και ό μαύρος κύκλος που βρίσκεται μέσα στο γιάνκ συμβολίζουν την άυτονομία τους παρά τό γεγο-

16. https://en.wikipedia.org/wiki/Sign_of_the_horns

17. **Clare Gibson**, *Sings and Symbols: an illustrated guide to their meaning and symbols*, έκδ. Barnes and Nobles, New York, 1996, σ. 25.

18. **Robin Wang**, *The way of heaven anf earth in Chinese thought and culture*,

19. **Gibson**, *Sings and Symbols*, σ. 25.

Αγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Κατήχησις Φωτιζομένων Δ'

PG 33, 453-456

Ἡ κακία μιμεῖται τὴν ἀρετὴ καὶ τὸ ζιζάνιο προσπαθεῖ νὰ παρουσιαστῇ σάν σιτάρι. Ἐξωτερικὰ βέβαια ἐξομοιώνεται μὲ τὸ σιτάρι, ἀλλ' οἱ ἔμπειροι τὸ ξεχωρίζουν ἀπὸ τὴ γεύση του. Καὶ ὁ διάβολος παρουσιάζεται σάν ἄγγελος φωτεινός, ὄχι γιατί θέλει νὰ γυρίσει ἐκεῖ ὅπου ἦταν (διότι, ὅπως τὸ ἀμόνι, ἔχει ἄκαμπτη καρδιά καὶ ἡ προαίρεσή του εἶναι ἀμετανόητη), ἀλλὰ γιὰ νὰ τυλίξει μὲ τὸ σκοτάδι τῆς ἀβλεψίας καὶ τὴ μολυσματικὴ κατάστασι τῆς ἀπιστίας ἐκείνους πού ζοῦν ἰσάγγελη ζωὴ. Πολλοὶ λύκοι περιφέρονται μὲ ἔνδυμα προβάτου, πού ἔχουν βέβαια ἐνδύματα προβάτων, ἀλλὰ καὶ νύχια καὶ δόντια. Καὶ ἔτσι, φορώντας τὸ δέρμα τοῦ

ἀκακοῦ ζώου καὶ ἐξαπατώντας μὲ τὴν ἐμφάνισή τους τοὺς ἀθώους, χύνουν μὲ τὰ δόντια τους τὸ φθοροποιό δηλητήριο τῆς ἀσεβείας. Ἔχουμε λοιπὸν ἀνάγκη ἀπὸ τὴ θεία χάρη, ἀπὸ νηφάλια διάνοια καὶ ἀπὸ ἄγρυπνα μάτια, ὥστε οὔτε τὸ ζιζάνιο νὰ τὸ φᾶμε γιὰ σιτάρι καὶ ἀπὸ τὴν ἄγνοιά μας νὰ ὑποστοῦμε βλάβη, οὔτε νὰ ἐκλάβουμε τὸν λύκο ὡς πρόβατο καὶ νὰ ἀρπαχθοῦμε ἀπὸ αὐτόν, οὔτε νὰ ἐξαπατηθοῦμε καὶ νὰ θεωρήσουμε ἀγαθὸν ἄγγελο τὸν καταστροφέα διάβολο, καὶ νὰ τὸν ἀφήσουμε νὰ μᾶς καταπιεῖ. Διότι «τριγυρίζει σάν λιοντάρι βρυχόμενο, ψάχνοντας νὰ βρεῖ κάποιον γιὰ νὰ καταπιεῖ». Γι' αὐτὸ γίνονται τὰ ἀναγνώσματα.

νός, ὅτι αὐτὰ βρίσκονται ἐνωμένα μεταξύ τους.

Σημείωση τῆς Σύνταξης

- Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους. Ἡ διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ δὲν φέρει εὐθύνη γιὰ τίς ἀπόψεις τῶν ἀρθρογράφων.
Τὴν εὐθύνη γιὰ τίς ἐκφραζόμενες ἀπόψεις στὶς δημοσιευόμενες ἐπιστολές φέρουν ἀποκλειστικὰ οἱ ἐπιστολογράφοι καὶ ὄχι ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ.
- Οἱ ἀναδημοσιεύσεις σχολίων ἢ πληροφοριῶν ἀπὸ ξένα ἢ ἑλληνικὰ περιοδικὰ καὶ ἄλλα ἔντυπα ἢ τὸ διαδίκτυο δημοσιεύονται μὲ κάθε ἐπιφύλαξη, ἀφοροῦν σὲ ἀπόψεις καὶ δὲν στοχεύουν στὴν προσβολὴ ἢ στὴν ἀπομείωσι τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν προσώπων, στὰ ὅποια ἀναφέρονται καὶ τὰ ὅποια σεβόμεθα δεόντως.
- Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις, κατόπιν ἀδείας ἀπὸ τὴν Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.

Τὸ σύμβολο τοῦ γίν καὶ τοῦ γιάνκ ἐκφράζει διαρχία, ἢ ὁποία ὡς διδασκαλία εἶναι ἀντίθετη ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Τριαδικὸς Θεός. Ὅπως ἀντίθετη μὲ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι καὶ ἡ ἄποψη, ὅτι τὸ γίν καὶ τὸ γιάνκ ἐπηρεάζουν τὴ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων. Σύμφωνα μὲ τὴν ὀρθόδοξη ἀνθρωπολογία ὁ ἀνθρώπος πλάστηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ πλήρη ἐλευθερία, ἔχοντας ὡς δῶρο τὸ αὐτεξούσιο, τὸ ὅποιο τοῦ δίνει τὴ δυνατότητα νὰ ὀδηγηθεῖ ἀπὸ τὸ κατ' εἰκόνα στό καθ' ὁμοίωσιν. Ὅλες οἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δικῆς τους ἐλεύθερης ἐπιλογῆς καὶ δὲν εἶναι προδιαγεγραμμένες ἢ κατευθυνόμενες ἀπὸ ἐξωτερικοὺς παράγοντες (μοῖρα, ἄστρα κ.λπ.)²⁰.
(ἡ συνέχεια στό ἐπόμενο)

20. Περισσότερα γιὰ τὸ γίν καὶ τὸ γιάνκ βλ. στό **Robert Manfred**, *The theoretical foundation of Chinese Medicine*, ἔκδ. M.I.T. Press, Cambridge Massachusetts and London England 1973, σσ. 9-54.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 20^ῃ Μαρτίου 2023

Η ΔΑΙΜΟΝΙΚΗ ΥΦΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΥΔΡΟΧΟΪΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ»

Ἐχουμε ἐπισημάνει πολλές φορές στίς ἀνακοινώσεις μας τό γεγονός ὅτι ὁ σύγχρονος κόσμος βρίσκεται βουτηγμένος σέ ἕνα πρωτοφανές πνευματικό τέλμα. Βιώνει προφανῶς τή χειρότερη καί ἐφιαλτικότερη πνευματική σύγχυση ὅλων τῶν ἐποχῶν. Μετά τήν κατάρρευση τῶν ὑλιστικῶν ιδεολογιῶν καί τῶν ἀθειϊστικῶν καθεστώτων τῆς πάλαι ποτέ Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, παρατηρεῖται μία ἀπροσδόκητη στροφή τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου πρός τή θρησκεία, πού ὅμως δέν εἶναι ὑγιής, διότι ἐμφορεῖται ἀπό ἕνα πρωτοφανή μυστικισμό καί ἀποκρυφισμό. Ὅταν μιᾶμε γιά μυστικισμό καί ἀποκρυφισμό ἐννοοῦμε τήν ὑποκατάσταση τῆς πίστεως στόν ἀληθινό Θεό ἀπό τήν πίστη σέ ἀπόκρυφες δυνάμεις, εἴτε αὐτές ὑπάρχουν στόν ἔσω ἄνθρωπο, εἴτε στή φύση, οἱ ὁποῖες, (ὑποτίθεται), ὅτι διαδραματίζουν πρωταρχικό ρόλο στή ζωή τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Διατυμπανίζεται μάλιστα ἀπό τούς προωθητές τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, πῶς ἡ στροφή τῆς πίστεως πρός τίς ἀπόκρυφες δυνάμεις ἀποτελεῖ «**πνευματική ἐπαναστάση**» καί σημαίνει τήν «**ἀπελευθέρωσή του ἀπό τόν καταπιεστικό μονοθεϊστικό ζυγό τῶν δύο τελευταίων χιλιετιῶν**»! Περιττό νά τονίσουμε, πῶς αὐτές οἱ δυνάμεις εἶναι γιά τήν χριστιανική μας πίστη δαιμονικές, κακοποιά πνεύματα.

Αὐτή τήν «**πνευματική στροφή**» οἱ ἡγήτορες τοῦ παγκοσμίου ἀποκρυφισμοῦ τήν ὀνόμασαν «**Νέα Ἐποχή**» καί τή συνέδεσαν

μέ τόν ζωδιακό κύκλο τοῦ Ὑδροχόου. Τό σκοτεινό αὐτό κίνημα ἔχει διαποτίσει μέ τήν ἀντίχρηστη ιδεολογία μέγα μέρος τῆς ἀνθρωπότητας καί ἔχει διαμορφώσει νέα δεδομένα, καταστροφικά καί ὀλέθρια γιά τήν πνευματική της πορεία. Ἐδῶ καί αἰῶνες φρόντισαν τά σκοτεινά κέντρα της, πού ρυθμίζουν τίς τύχες τῆς ἀνθρωπότητας, νά εἰσαγάγουν σ' αὐτήν μία νέα πρωτόγνωρη «**πνευματικότητα**», ἡ ὁποία δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ὁ ἀντίποδας τῆς γνησίας πνευματικότητας, πού εἶναι καρπός τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἡ νέα αὐτή «**πνευματικότητα**» πηγάζει ἀπό τόν σκοτεινό καί ἐρεβώδη κόσμο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, τῆς μαγείας καί τοῦ δαιμονισμοῦ.

Ὁ ὅρος «**Νέα Ἐποχή**» (New Age), εἶναι παρμένος ἀπό τήν ἀστρολογία, σύμφωνα με τήν ὁποία, κατά τήν ἀντίληψη τῶν ἀποκρυφιστῶν καί θεοσοφιστῶν, ὁ ἥλιος γυρίζει γύρω ἀπό ἕνα κεντρικό ἄξονα καί ἡ περιστροφή του διαρκεῖ χιλιάδες χρόνια. Ἡ τροχιά του διαίρεται σέ 12 μέρη καί ἀποτελεῖ τόν ζωδιακό κύκλο. Γιά νά περάσει ἀπό τό ἕνα ζῶδιο στό ἄλλο, χρειάζεται γύρω στά δύο χιλιάδες χρόνια. Αὐτές εἶναι οἱ ἐποχές. Σέ κάθε ἐποχή κυριαρχεῖ ἕνας νέος διδάσκαλος, ἕνας «**ἄβατάρ**»-Μεσσίας, πού φέρνει νέες ἀλήθειες στή γῆ. Σύμφωνα μέ τή θεωρία αὐτή, ἡ ἐποχή τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ ἐποχή τῶν Ἰχθύων, πέρασε καί μπήκαμε σέ μία νέα ἐποχή, τήν ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου. Ὁ Χριστιανισμός ὁ ὁποῖος κυριάρχησε στήν ἐποχή τῶν ἰχθύων ἔχει πλέον χρεοκοπήσει διότι κράτησε τήν ἀνθρωπότητα στό πνευματικό «**σκοτάδι**» καί τήν ὀπισθοδρόμηση. Ἡ «**Νέα Ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου**», κατά τούς ἀποκρυφιστές, εἰσήγαγε τήν ἀνθρωπότητα νομοτελειακά σέ μία «**νέα πνευματική πορεία**». Ἐφερε τήν «**πολυπόθητη ἐλευθερία πού ζητοῦσε ἐδῶ καί αἰῶνες ὁ ἄνθρωπος**». Στό κίνημα αὐτό συστεγάζονται

καί ἀλληλοπεριχωροῦνται ἡ θεοσοφία καί ὁ ἀποκρυφισμός μέ τά πάμπολλα παρακλάδια του, ἡ μασονία, ὁ διεθνής σιωνισμός, ὁ νεογνωστικισμός καί πολλές ἄλλες ἀντίχριστες ὀργανώσεις.

Οἱ ἐκφραστές της αὐτοπροσδιορίζονται, ὡς **«ἓνα δυναμικό ρεῦμα πνευματικῆς ἀναζήτησης, πού ἀναπροσανατολίζει τήν ἀνθρώπινη συνείδηση σέ νέες πηγές ἀληθείας»**, καί πού ὡς γνώρισμα ἔχει τήν **«πύρινη ἀγάπη»**, τήν **«πνευματικότητα»** καί **«τήν καθολική ἐλευθερία μέσα στήν ἀναδύομενη παγκόσμια κοινότητα πέρα ἀπό διακρίσεις φυλετικές, θρησκευτικές, πολιτικές, ἢ ἰδεολογικές»**. Οἱ παρά πάνω θέσεις καί ἀπόψεις, φαίνονται βέβαια πολύ ἔλκυστικές, ἐντυπωσιάζουν καί γίνονται εὐκολα ἀποδεκτές. Κατά βάθος ὅμως δέν ἀποτελοῦν τίποτε ἄλλο, παρά τό προσωπεῖο τῆς Νέας Ἐποχῆς, στήν προσπάθειά της νά παραπλανήσῃ καί νά διαβρώσῃ τίς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων. Πίσω ἀπό τό προσωπεῖο κρύβεται μία ἄλλη, σκοτεινή καί ἐφιαλτική πραγματικότητα. Διότι τίποτε ἀπό ὅσα ἐπαγγέλλεται καί διακηρύσσει ἡ Νέα Ἐποχή, δέν εἶναι νέο. Ἀπολύτως τίποτα. Ἀντιθέτως ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τό μόνο ἀληθινά νέο καί καινό τό ὁποῖο βιώνει καί ὁμολογεῖ ἐδῶ καί δύο χιλιάδες χρόνια, εἶναι ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὅπως παρατηρεῖ **ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός**: Με τήν ἐνσάρκωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, **«ἐπιτελεῖται τό πάντων καινῶν καινότατον, τό μόνον καινόν ὑπό τόν ἥλιον»**.

Σύμφωνα μέ τούς ἰσχυρισμούς τοῦ κινήματος, μέ τήν ἔλευση τοῦ **«φωτός»**, τῆς **«Νέας Ἐποχῆς»**, ἡ ἀνθρωπότητα θά ὀδηγηθεῖ στήν **«πραγματική ἀλήθεια»**, τόν **«φωτισμό»** καί τήν **«εὐήμερία»!** Περιμένουμε ἓνα νέο Μεσσία, τόν Μεσσία τῆς Νέας Ἐποχῆς, ὁ ὁποῖος θά εἶναι συγχρόνως, ἓνας παγκόσμιος πολιτικός ἡγέτης, πού θά κυβερνήσῃ τήν ἀνθρωπότητα, ἀλλά καί θρησκευτικός, πού θά ἐνώσῃ ὅλες τίς θρησκείες. Θά ἐγκα-

ταστήσῃ μία νέα τάξη πραγμάτων, τόσο σέ πολιτικοοικονομικό ἐπίπεδο ὅσο καί σέ θρησκευτικό. Κύριος στόχος τῆς **«Νέας Ἐποχῆς»** εἶναι ἡ δημιουργία μίας νέας παγκοσμίας θρησκείας, ἡ ὁποία θά ταιριάζει στόν σύγχρονο ἀποστατημένο ἄνθρωπο. Πρόκειται γιά τή μελετώμενη ἐδῶ καί χρόνια ἀπό τούς ἀποκρυφιστές, ἐφιαλτική Πανθησκεία, ἡ ὁποία θά εἶναι ἓνα τερατώδες συνονθύλευμα, μία φρικτή χοάνη ἀπορρόφησης ὅλων τῶν θρησκείων, ἡ ὁποία στήν οὐσία θά εἶναι ἔνωση ὅλων τῶν δαιμονικῶν πλανῶν! Αὐτή ἡ θρησκεία δέν θά ἀπαιτεῖ κανένος εἶδους πνευματικό ἀγῶνα καί δέν θά ἔχει ἀνάγκη νά ἐπιβάλλῃ κανένα δόγμα, διότι ὅλες οἱ δοξασίες ὅλων τῶν θρησκείων τοῦ κόσμου θά ἀπαρτίζουν τό **«δόγμα»** τῆς νέας θρησκείας.

Ἐπιγραμματικά οἱ βασικές δογματικές παραδοχές τοῦ κινήματος εἶναι: 1) Ἀπουσία προσωπικοῦ Θεοῦ. Ὀλόκληρος ὁ κόσμος εἶναι ἔνθεος (πανθεισμός). Θεός κατά τήν **«Νέα Ἐποχή»** ὀνομάζεται ἡ νεφελώδης **«Συμπαντική Συνειδητότητα ἢ Ἐνέργεια»**. Οὐσιαστικός ὅμως θεός αὐτῆς τῆς τερατώδους θρησκείας θά εἶναι ὁ **Ἐωσφόρος**, ὁ ὁποῖος θά λατρεύεται μέσω τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί τῆς ἀπόλυτης ἠθικῆς καταβράθρωσης. 2) Ὑπάρχουν ἀπόκρυφες δυνάμεις στόν ἔνθεο κόσμο, οἱ ὁποῖες παίζουν καθοριστικό ρόλο στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Στά πλαίσια αὐτῆς τῆς παραδοχῆς ἔχει ἐδραιωθεῖ καί ἡ μαντική, ἡ ὁποία, ἐνῶ σέ παλιότερες ἐποχές θεωροῦνταν ἀπάτη καί προκαλοῦσε εἰρωνικά σχόλια, σήμερα ἔχει **«καταξιωθεῖ»** στά μάτια τοῦ νεοεποχίτη ἀνθρώπου. Ὡστόσο οἱ **«ἀπόκρυφες δυνάμεις τῆς φύσεως»** **«εἰσὶ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα»** (Ἀποκ. ιστ' 14), κατά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖες ὄντως παίζουν καταστροφικό ρόλο στή ζωή τῶν ἀνθρώπων! 3) Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ ἴδιος θεός καί καλεῖται νά συνειδητοποιήσῃ τή θεότητά του, καλλιεργώντας τίς κρυμμένες μέσα του θεϊκές δυνάμεις. Μπορεῖ ἀπό μόνος του νά

αὐτοπραγματωθεῖ μέσω συγκεκριμένων τεχνικῶν, (π.χ. γιόγκα), γιά νά γίνει θεός. Ἐπομένως στήν ἰδεολογία τῆς «*Νέας Ἐποχῆς*» βρῆκε ἐκπλήρωση ἢ ἀρχέγονη ἀμαρτωλή ἐπιθυμία τοῦ πεσόντος ἀνθρώπου νά γίνει ἀπό μόνος του θεός. 4) Δέν ὑπάρχει καλό ἢ κακό, ἀμαρτία, ἢ πτώση καί ὡς ἐκ τούτου ὁ ἀνθρώπος δέν ἔχει ἀνάγκη σωτηρίας καί σωτήρος. 5) Ἡ ἀρχέγονη γνώση βρίσκεται κρυμμένη στά πανάρχαια παγανιστικά θρησκευτά καί τίς πρωτόγονες μυστηριακές τελετουργίες καί γι' αὐτό προβάλλονται, γιά νά φτάσει ὁ ἀνθρώπος σέ αὐτή. Αὐτή τή γνώση τή στέρησε ἀπό τήν ἀνθρωπότητα ὁ «*κακός*» Χριστιανισμός. 6) Πίστη στήν παγκόσμια Εἰμαρμένη, (κάρμα), στήν ὁποία ὑποτάσσονται τά πάντα, ἀνεξάρτητα ἀπό τή θέλησή τους, (μοιρολατρία). 7) Πίστη στήν μετενσάρκωση, ἢ ὁποία ἐκθεμελιώνει κυριολεκτικά ὀλόκληρο τό οἰκοδόμημα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας τοῦ κόσμου, προσδένοντας τόν ἀνθρώπο στίς «*αὐτόματες συμπαντικές διεργασίες*»! 8) Πίστη στήν ἀστρολογία καί τήν ἀπόλυτη ἐξάρτηση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τίς δῆθεν ἀστρικές ἐπιδράσεις καί ζωδιακές ἐναλλαγές. 9) Πίστη στήν καθοδήγηση τοῦ κόσμου ἀπό διάφορους «*χριστούς*», οἱ ὅποιοι προέρχονται κυρίως ἀπό τόν γκουρουισμό καί οἱ ὅποιοι, ὡς «*νεοί μεσσίες*» σφετερίζονται τό θεῖο πρόσωπο καί τό ἔργο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ.ἄ.

Τό κίνημα τῆς «*Νέας Ἐποχῆς*» δέν εἶναι ἄσχετο μέ τά σύγχρονα παγκόσμια τεκταινόμενα. Ἔχει ἀποδειχθεῖ περίτρανα, πώς ἢ «*Νέα Ἐποχή*» εἶναι ἀπόλυτα ἐνταγμένη στή «*Νέα Τάξη Πραγμάτων*», ὡς τό πνευματικό της κομμάτι. Μέσω αὐτῆς δρομολογεῖται ὁ πνευματικός καί θρησκευτικός ἔλεγχος τοῦ κόσμου. Μποροῦμε νά ποῦμε, ὅτι γεύεται ἤδη ὀλόκληρη ἢ ἀνθρωπότητα τούς πικρούς καρπούς τῆς. Ἡ ὁποία προσωπική ἐλεύθερη ἐπιλογή τοῦ ἀνθρώπου σέ λίγο καιρό θά ἀποτελεῖ παρελθόν. Δέν θά ἔχει τό πρόνομο τῆς ἐπιλογῆς, ἀλλά τήν ὑποχρέωση

τῆς ἀκριτοῦς ἀποδοχῆς! Διαλαλοῦν ἀπροκάλυπτα οἱ νεοεποχίτες ἡγήτορες, ὅτι στήν κοινωνία τῆς «*Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου*» δέν θά ἔχουν θέση, ὅσοι δέν ἀσπαστοῦν τίς ἀρχές τῆς. Πρέπει νά «*βγοῦν ἀπό τή μέση γιά νά μπορέσει νά προχωρήσει ὁ κόσμος μπροστά*»!

Βρισκόμαστε δυστυχῶς μπροστά σέ κοσμοϊστορικές ἀνατροπές μέ ἀβέβαιο τό μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας. Εἶναι ὀλοφάνερο, πώς οἱ ἀντίθεες δυνάμεις, μέσα ἀπό τή δυναμική τῆς «*Νέας Ἐποχῆς*», δίνουν τήν πιό σκληρή καί ἀποφασιστική τους μάχη γιά νά πλήξουν καίρια τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί νά ἀναστεῖλουν τή σώζουσα διακονία Της στό ἀνθρώπινο γένος. Ἐκμεταλλεόμενοι τή σύγχρονη πνευματική σύγχυση καί τή γενικότερη πνευματική καί ἠθική κατάπτωση, καθῶς ἐπίσης καί τήν τεχνολογική πρόοδο, ἐπιχειροῦν νά ἀλώσουν τήν οἰκουμένη. Ἦρθε δυστυχῶς ὁ χρόνος, πού προεῖπε ὁ Κύριος, ὅτι «*ἐγερθήσονται ψευδόχριστοι καί ψευδοπροφήται καί δώσουσι σημεῖα μεγάλα καί τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν καί τοὺς ἐκλεκτούς*» (Ματθ. κδ' 24), μέ τό σατανικό τέχνασμα τῆς ἀλλοίωσης τοῦ φρονήματος τῶν πιστῶν. Ἡ «*Νέα Ἐποχή*» δέν θέλει ἄδειες ἐκκλησίες, ἀλλά γεμάτες ἀπό πιστούς μέ ἀλλοιωμένο φρόνημα! Ἔχοντας ὀδηγό τίς θεόπνευστες Γραφές καί τίς θεοφώτιστες προρρήσεις τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, φρονοῦμε, ὅτι τό ἐν λόγῳ κίνημα εἶναι ὁ προάγγελος φρικτῶν ἀποκαλυπτικῶν ἐξελίξεων στό ἄμεσο μέλλον. Δέν ἀποκλείεται νά πρόκειται γιά τόν «*Ψευδοπροφήτη*» τοῦ ἱεροῦ συγγραφέα τῆς Ἀποκαλύψεως (Ἀποκ. ιστ' 13, ιθ' 20), διότι ἐνσαρκώνει τίς πιό ἀκραίες σατανικές πλάνες, κακοδοξίες, καί τακτικές οἱ ὁποῖες ταιριάζουν ἀπόλυτα στήν ἐρχόμενη τάχιστα φρικώδη βασιλεία τοῦ Ἀντιχριστοῦ!

Περαίνοντας, ἐπισημαίνουμε τό γεγονός, ὅτι ἔχουμε χρέος, ὡς συνειδητοί πιστοί ὀρθόδοξοι χριστιανοί, νά ἐναντιωθοῦμε μέ ὅλες

μας τις δυνάμεις κατά αυτής της έφιαλτικῆς κατάστασης. Καλούμαστε νά περιχαρακωθούμε στη σώζουσα ἀλήθεια τῆς μητέρας μας Ἐκκλησίας καί νά κλείσουμε ἐρμητικά τά αὐτιά μας στίς κακόηχες σειρήνες τῶν νεοεποχίτικων πλανῶν, οἱ ὁποῖες ὀδηγοῦν μέ μαθηματική ἀκρίβεια στήν ἀπώλεια. Ὀφείλουμε νά δίνουμε, «*ἐν παντί καιρῷ καί πάση ὥρᾳ*» τήν προσωπική μας μαρτυρία, καταγγέλλοντας τις δαιμονικές πλάνες τῆς «*Νέας Ἐποχῆς*» καί ὁμολογώντας τήν ἀποκλειστικότητα τῆς ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ ἀποκαλυμμένης μόνης σώζουσας ἀληθείας, σύμφωνα μέ τόν θεόπνευστο λόγο τοῦ Ἀποστόλου: «*οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενί ἡ σωτηρία, οὐδέ γάρ ὄνομα ἔστιν ἕτερον ὑπό τόν οὐρανόν τό δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς*» (Πράξ. δ' 12).

*Ἐκ τοῦ Γραφείου ἐπί τῶν Αἱρέσεων
καί τῶν Παραθρησκευτῶν*

ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Μειονότης οἱ Χριστιανοί στήν Ἀγγλία

Ἡ δεκαετία πού πέρασε εἶδε μία συγκλονιστικά μεγάλη αὐξηση τῶν πιστῶν τοῦ σατανᾶ. Κατά τή συλλογή στοιχείων πού ἀφοροῦν τή θρησκεία στή Βρετανία, ὅπως ἀναφέρει ἡ «*Telegraph*», μεταξύ τῶν πιό ἐκπληκτικῶν εὐρημάτων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 2021 ἦταν ἡ ραγδαία ἄνοδος τοῦ σατανισμοῦ. Ὁ ἀριθμός τῶν ἀτόμων στήν Ἀγγλία καί στήν Οὐαλία πού αὐτοπροσδιορίζονται ὡς σατανιστές, σημείωσε αὐξηση 167% μετά τό 2011 καί τό 2021. Οἱ ἐρευνητές τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας (ONS) διαπίστωσαν ὅτι μέσα σέ αὐτή τή δεκαετή περίοδο ὁ ἀριθμός τῶν σατανιστῶν αὐξήθηκε ἀπό 1.893 σέ 5.054.

Τό δημοσίευμα συνεχίζει μέ τήν πληροφορία, ὅτι γονεῖς στήν Ἀγγλία βαπτίζουν τά παιδιά τους δίνοντάς τους τό ὄνομα «*Lucifer*» (=Ἐωσφόρος). Τό 2020 δεκαπέντε παιδιά πού

γεννήθηκαν, πῆραν αὐτό τό ὄνομα, ἐνῶ τό 2021 ὁ ἀριθμός τους διπλασιάσθηκε¹.

«Ἡ ἀπογραφή τοῦ 2021 ἀποκάλυψε ἐπίσης αὐξηση ἀριθμοῦ τῶν παγανιστῶν ἀπό 56.620 σέ 73.733, καθῶς καί αὐξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνιμιστῶν, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν, ὅτι ὅλα τά φυσικά πράγματα ἔχουν ψυχή» (news247.gr, 1-12-2022).

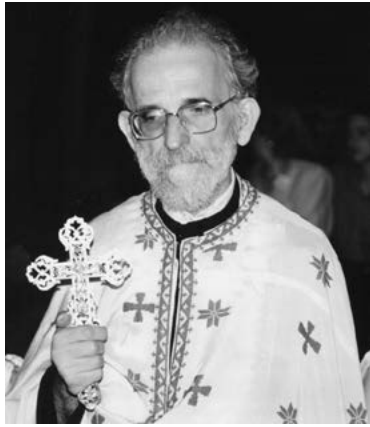
Αὐτός εἶναι ὁ ἀπολογισμός γιά τή χώρα αὐτή, πού ἐδῶ καί δεκαετίες ἀκολουθεῖ σαφές πρόγραμμα ἀποχριστιανοποιήσεως τῆς νεολαίας μέ τήν παρεχόμενη παιδεία. Μιά χώρα ὅπου ὁ ἀμοραλισμός καί ἡ ἀδιαφορία γιά τήν ἠθική συγκρότηση τῆς κοινωνίας ἔχει καταστεῖ τό ἐπικρατοῦν στοιχεῖο της. Τώρα λοιπόν δρέπει τούς καρπούς αὐτῆς τῆς τακτικῆς της, πού ἀποτελεῖ βόμβα γιά τά θεμέλια τῆς κοινωνίας καί ὀδηγεῖ σέ πλήρη διάλυση ὅλων τῶν θεσμῶν καί δομῶν της.

Ἀλλά καί στή χώρα μας μήπως παρόμοια ἀνησυχητικά δεδομένα δέν κάνουν τήν ἐμφάνισή τους; Τά σύγχρονα μουσικά ρεύματα ἐξυμνοῦν τόν διάβολο, τά σατανιστικά μηνύματα μέσα ἀπό ἠλεκτρονικά παιχνίδια τοῦ διαδικτύου, ἀκόμα καί ἀπό παιδικές ἐκπομπές τῆς τηλεοράσεως καί κινούμενα σχέδια γιά μικρά παιδιά, δέν βρίσκονται σέ ἀλματώδη ἀνάπτυξη; Ἀκόμα καί ἐνεργειακό ποτό μέ τό ὄνομα Hell (=κόλαση) καί τή μορφή τοῦ σατανᾶ στή συσκευασία κυκλοφορεῖ μεταξύ τῶν παιδιῶν. Αὐτά, σέ συνάρτηση μέ τήν ἔλλειψη στιβαρῆς χριστιανικῆς παιδείας στά σχολεῖα, ὀδηγοῦν τή νεολαία τῆς πατρίδας μας σέ καταστροφή.

Ἄς συνέλθουμε πρῖν εἶναι ἀργά· προτοῦ τά παιδιά μας παραδοθοῦν στά φριχτά νύχια τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος, κατά τό ἀψευδές στόμα τοῦ Σωτῆρος, «*ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς*» (Ἰω. η' 44) καί τό μόνο πού ἐπιθυμεῖ εἶναι ἡ ψυχική, ἀλλά καί ἡ φυσική ἀκόμη ἐξόντωση τοῦ ἀνθρώπου².

1. Τό πρωτότυπο ἄρθρο βλ. στό <https://www.telegraph.co.uk/news/2022/11/29/satanism-devil-worship-rise-according-census-data/>

2. Ἀναδημοσίευση ἀπό τό περιοδικό «Ὁ Σωτήρ».

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Η Ὁρθοδοξία μας».
2. «Η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Η ἄστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, “Νέα Ἐποχή”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Η Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Η χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχή”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», (τεύχη 1-20 σὲ 5 τόμους), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. Κυριακού Κυριαζόπουλου, «Σαηντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
36. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
37. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στὸ Ω», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
38. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
39. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἀσκήση-γυμναστική;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
40. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδοῦλου, «Προφήτες καὶ ψευδοπροφήτες», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Σύγχρονες αἱρέσεις καὶ “Νέα Ἐποχή”. Ποιμαντικὴ προσέγγιση - Ὁρθόδοξη ὀριοθέτηση», ἔκδ. Ἔννοια.
2. π. Χρυσοστόμου Μαϊδώνη, Ὁριοθέτηση πίστεως, Ἀρναία 2007.
3. πρωτ. Βασιλείου Γεωργοπούλου, «Ἡ αἵρεση τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά. Τί πρέπει νὰ γνωρίζουμε», ἔκδ. Ἰερός Μητροπόλεως Τριφυθοῦντος.
4. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἱστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
5. Μοναχοῦ Ἄρσενιου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
6. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
7. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαριμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρῆσατε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγια Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-63.96.665, FAX: 210-60.82.219

Παρακαλώ να μου στείλετε τό/ά βιβλίο/α .....

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδος & αριθμός: .....
Ταχ. Κωδ. & Πόλη: ..... Τηλ.: .....

Παρακαλώ όπως μου αποσταλούν επί αντικαταβολή.

Ό παραγγέλλον

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί καί αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ*

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγια Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-63.96.665, FAX: 210-60.82.219

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει να μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδος & αριθμός: .....
Ταχ. Κωδ. & Πόλη: ..... Τηλ.: .....

* Συμπληρώνεται σε περίπτωση αλλαγής διεύθυνσεως ή έγγραφης νέου παραλήπτου.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΓΟΝΕΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

Τ.Θ. 60120

153 10 ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΑΡΩΡΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο Γλυκίων Νερών
Αριθμός Αδείας 104

Κωδικός: 4981 ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡΙΘ. ΑΔΕΙΑΣ 528/95

Ποτέ άλλοτε, όσο στή σημερινή εποχή, δέν ύπηρξε τόση παραγωγή καί διακίνηση «προφητειών». Καθημερινά, μέσα από τηλεοπτικές έκπομπές, έφημερίδες εύρειας κυκλοφορίας, περιοδικά, ιστοσελίδες καί Blogs, προβάλλονται σεβάσμιες μορφές από τό χῶρο τής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὄχι τόσο γιά τήν ένάρετη καί ὀσιακή βιοσή τους, ὅσο γιά τόν «προφητικό» τους λόγο.

Καί ἀναγκαζόμαστε νά θέσουμε τήν λέξη έντός εισαγωγικῶν, ὄχι διότι ἀμφισβητοῦμε πῶς οἱ σύγχρονοι γέροντες ἔχουν προφητικό λόγο, ἀλλά ἐπειδή ἡ ὑπερέκθεσή τους ἀπό τά παραπάνω «μέσα» δημιουργεῖ τεράστιες στρεβλώσεις στό μήνυμα τής σωτηρίας πού θέλουν νά ἐκπέψουν.

Στό παρόν πόνημα προσπαθήσαμε νά ὀριοθετήσουμε τήν διδασκαλία τής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σέ ὄ,τι ἀφορᾷ τόν γνήσιο προφητικό λόγο, σέ σχέση μέ τίς νόθες προφητικές ἐμπειρίες, πού κατακλύζουν τήν ἐκκλησιαστική ἱστορία καί κυρίως τήν ἐποχή μας. Ὁ «ὀρυμαγδός προφητειῶν», πού κατακλύζει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, τόν ὀδηγεῖ σέ ἀπόλυτη σύγχυση, έντείνει τά ὑπαρξιακά του προβλήματα καί τόν σπρώχνει σέ ἐπικίνδυνες ἀτραπούς.

**ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ,
ἢ τήν Π.Ε.Γ., τηλ. 210 6396.665.**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ - ΠΡΟΕΔΡΟΥ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

ΠΡΟΦΗΤΕΣ

ΚΑΙ

ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΕΣ

«Γνήσιος καί νόθος προφητικός λόγος»

Π.Ε.Γ., ΑΘΗΝΑ 2015

Τό βιβλίό αυτό τῆς κ. Άννας Μπουρδάκου εἶναι μοναδικό στό εἶδος του. Ἡ συστηματική παράθεση τῶν σχετικῶν ἀποσπασμάτων ἀπό πρωτογενεῖς πηγές –τίς ἐκδόσεις τῆς ἴδιας τῆς ἐταιρείας “Σκοπιά” τῶν “μαρτύρων τοῦ Ίεχωβά”–, κατὰ θέματα καί κατὰ ἀλφαβητική σειρά, ἀποτελοῦν ἀνταπόδεικτο μέσο τῶν ἀνακολουθιῶν καί τῶν παλινοδιῶν τῆς ἐταιρείας “Σκοπιά” σχετικά μέ τίς παλαιότερες καί μέ νεώτερες τυχόν ἀλλαγές τῶν κατὰ καιρούς διδασκαλιῶν τῆς. Δίνει τήν δυνατότητα στόν ἀναγνώστη, καί ἰδιαίτερος στόν ἀσχολούμενο μέ τήν ἀπολογητική τῆς Ἐκκλησίας μας ἔναντι τῆς πλάνης, νά ἔχει ἀντικειμενική καί εὐχερῆ πρόσβαση στίς πηγές τῆς ἴδιας τῆς “Σκοπιάς”.

Μέ τόν τρόπο αυτό ἀποκαλύπτονται οἱ πλάνες τοῦ “ἀγωγοῦ τοῦ Ίεχωβά”, χωρίς νά παραποιῶνται ἢ νά ἐρμηνεύονται ἔνδεχομένως αὐθαίρετα οἱ κατὰ καιρούς διδασκαλίες του.

**ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ,
ἢ τήν Π.Ε.Γ., τηλ. 210 6396.665.**